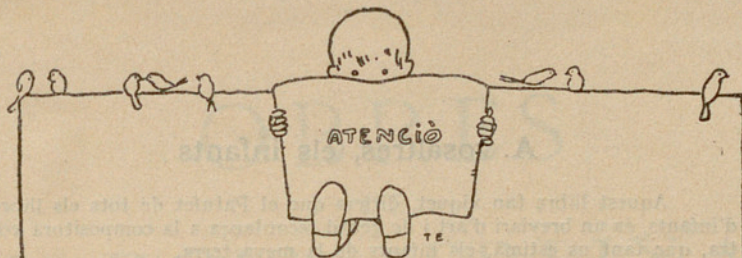

CANÇONS D'INFANTS.

NARCISA FREIXAS

Q-331, exp 222

En una caseta que fou amor de la compositora catalana Narcisa Freixas, situada al mig del bosc, i enjoiada per les flors i els ocells, que mai no la deixen, diríem que una casa de nines, viuen colpits per un dolor, però amb un somni plàcid d'esperança, uns petits infantons dissortats, entre els que més ho siguin. I encara que res no els manca, ningú sap allò que costa parar una taula ben parada, sinó és aquell que té de parar-la. I és per això que,

els beneficis que pugui reportar la venda d'aquest llibre, són per posar el saborós pa de cada dia, doneu-nos Senyor, en la taula ben parada, del Sanatori-Escola, de la Llar Infantil Narcisa Freixas, en el qual, com a millor homenatge filial, a la mare i a l'artista, és dona estada franca, amb tractament mèdic, jocs, i ensenyança, a uns petits infants que siguin invàlids, però guaribles, per haver estat víctimes de la paràlisi infantil, per tal de tornar-los, tot el que es pugui, a la normalitat, i fer-ne homes útils per a ells mateixos, i per a la pàtria.

I heus ací, com una il·lustre dama de cor d'infant, estén encara amb la tendresa de les seves melodies, un mantell protector sobre els infants dissortats.

A. vosaltres, els infants .

Aquest llibre tan xiquet, diríem que el Patufet de tots els llibres d'infants, és un breuari d'art i de gentil recordança a la compositora vostra, que tant us estimà, els infants de la meva terra.

Aquest llibre tan xiquet, que gairebé cap a la mà, n'és fidel reducció, en negre, d'un llibre grà de vius colors, pot ésser un gran llibre, que agermana totes les obres de Narcisa Freixas, així cançons, com sardanes, com danses i música dispersa.

Però aquest llibre, xiquet com el bon infant Jesús, conté solament la part de cants d'infants, d'aquest altre llibre gran, editat en honor de Narcisa Freixas pels seus admiradors.

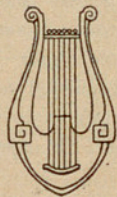
I perquè no oblideu mai qui era aquesta dama; i el que va fer per a vosaltres, els meus infants, i com ha estat l'homenatge que se li ha fet, us explicaré la seva bella història, tal i com es conta en el llibre d'honor.

Petits amics. Guardeu-lo bé aquest llibre. Porteu-lo sempre amb vosaltres i reseu amb ell cada dia, quan reseu a l'Àngel de la Guarda.

Que aquest llibre tan xiquet, amb les seves dolces melodies, amb les seves pures poesies, també us guardarà de prendre mal.

J. M.ª P.

OBRES
DE
NARCISA FREIXAS

EDICIÓ D'HOMENATGE

MCMXXVIII

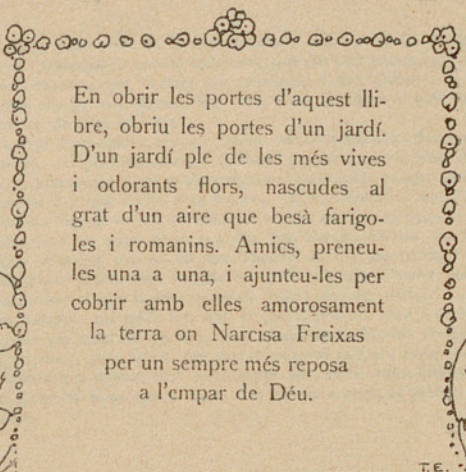
OBRES

NARCISA FREIXAS

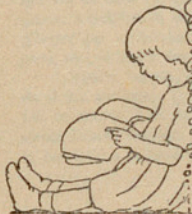

EDICIÓN D'HOENATGE

BARCELONA

En obrir les portes d'aquest llibre,
obriu les portes d'un jardí.
D'un jardí ple de les més vives
i odorants flors, nascudes al
grat d'un aire que besà farigoles
i romanins. Amics, preneu-les
una a una, i ajunteu-les per
cobrir amb elles amorosament
la terra on Narcisa Freixas
per un sempre més reposa
a l'empar de Déu.

INVITACIÓ

UNA il·lustre dama, preat joell de la terra catalana, acaba de morir omplint de dol l'ànima infantívola de Catalunya. D'aquesta bella terra, que ella tant estimà i que tant l'estimava.

No creiem nosaltres que hi hagi qui desconeugi l'obra d'amor i de cultura de Narcisa Freixas, que és d'aquelles que no moriran mai. Serà això, si per cas, quan el poble mori. I el poble viu i viurà sempre, per damunt de totes les coses.

Prou hom parla avui d'homenatjar Narcisa Freixas. Amics i admiradors lluiten perquè el seu record perduri en forma material, com perdurará sempre en forma espiritual, per la força de la seva inspiració excelsa. I si nosaltres no dubtem que el seu marbre passarà a la posteritat, rodejat de flors i cants d'infants, creiem que cal homenatjar-la també d'una altra manera. Cal homenatjar-la amb l'homenatge que ella mateixa es féu, amb la seva vida de treball. Homenatjar-la, fent que tothom tingui la seva obra en la dolça casa, com es té un llibre sant que passa de pares a fills. Que Narcisa Freixas fou l'alegria de l'infant, que vol dir ésser l'alegria de la llar, que vol dir ésser l'alegria de tota una pàtria. I és per això que s'ha pensat a publicar-la completa, la seva obra, reunida en volum d'honor. D'honor per a l'homenatjada i d'honor per a l'homenatjador, ja que la seva possessió voldrà dir art, pàtria i amistat... Que aquesta obra, serà el tresor dels infants i del poble tot, amb el qual s'enriquirà d'art i de bellesa.

Sabem, senyor, que heu estat un bon amic o un admirador de Narcisa Freixas. Que l'heu seguida en el seu apostolat. Que pots, quan infant, heu cantat les seves cançons, i que pots avui els vostres fills les canten. I no dubtem que voldreu tenir en la vostra llar, en la vostra biblioteca o en la vostra escola l'obra completa d'aquella dama que va ésser, amb la vostra mare, la primera d'obrir-vos el cor a la bondat i a la tendresa

Barcelona, 1927

SANTIAGO RUSIÑOI

ANTONI NICOLAU

LLUÍS MILLET

AMADEU VIVES

IGNASI IGLESIAS

VÍCTOR CATALÀ

J. LAMOTE DE GRIGNON

PAU CASALS

ENRIC MORERA

L'amor de mare ha fet vibrar el meu
cor inspirant-me aquestes cançons. A tu te las dedico
fill meu.

Narcisa

LA MORT D'UNA MARE

Era estesa sobre el llit
i semblava que dormia.
Encara en galtes i front
tè lliris i clavellines.
Com el doctor no ha parlat
qui sap si encara és en vida!
Ja li diu el seu marit:
— Muller, obre els ulls i mira'm
I de ses galtes les flors
poc a poquet es marcièn.
Ja sa mare li ha parlat:
— Com no em contestes, ma filla!

I de ses galtes les flors
poc a poquet es marcièn
Ja li diu el seu filllet:
— Besa'm, mare de ma vida!
I de ses galtes les flors
poc a poquet es marcièn.
No cal que vingui el doctor,
ja és ben cert que morta sia,
que son fill prou l'ha cridat
«mare de la meua vida»
i quina mare al seu fill,
bon Déu, no li respondria!

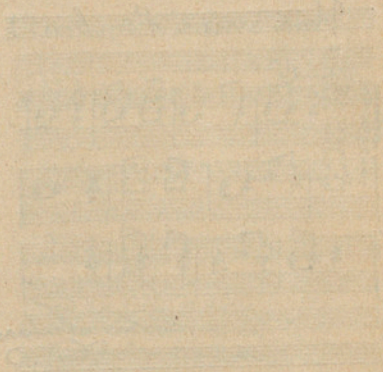
ANGEL GUIMERÀ

Una mica d'ombra

Moderato

Clara Schumann

Narcisa Freixas. La seva obra

NARCISA FREIXAS! Heu's ací un nom que allunya, per la seva puresa, tota gelosia humana. Dama exemplar, i catalana il·lustre, de Montserrat i la mar blava, tots els infants de Catalunya l'han resat el seu nom. Que fou ella llur trobador, i qui bellament els féu cantar la primera, despertant-los, per la força de la seva inspiració, el més pur tresor de l'ànima llur: la bondat i la tendresa dels sentiments més bells.

Dir Narcisa Freixas, vol dir poble, vol dir amor, vol dir Catalunya. Vol dir una vida que tota ella fou un himne a la cultura.

Ella ha estat música en el més pur sentit de la paraula, perquè els seus cants són fresca melodia de rossinyol, lluny de tècniques i vestidures de bell ropatge. Solament la tendresa d'aquest ocell senzill, es troba en les seves cançons arreu escampades, que per això seran arrelades per un sempre més al cor dels infants i a l'ànima del poble, encara que el seu nom es perdés en la immensitat del temps. Hi són, com hi són i hi seran sempre les sardanes de l'inoblidable Pep Ventura: «I temps a venir, el folklorista que recerqui per les valls i les muntanyes, hi trobarà les cançons de Narcisa Freixas, esdevingudes populars, com Lalo trobà a Noruega els cants de Grieg.» Així diu el seu comentarista i excel·lent musicògraf En Josep M.ª Llorens.

«Els ocells canten sense paraules, i sens dubte, amb llurs melodies, expressen llur pensament. El mateix pot dir-se del vostre art exquisit», va escriure a la il·lustre compatriota nostra el gran poeta En Frederic Mistral. Si això no fos prou, heu's ací un altre judici del mestre dels mestres, En Felip Pedrell: «Els vostres cants rossinyolen, i sou la regina de les cançons d'infants i de l'educació elemental de la música.»

Narcisa Freixas viurà sempre, perquè els infants d'avui canten les seves cançons, com les cantaren els qui ho foren, i són avui pares amantíssims; i aquells que en la seva infantesa tantes vegades varen cloure els ulls en l'hora dolça, amorosits per la música de les seves puríssimes melodies, beneiran en tot moment el nom de Narcisa Freixas, perquè els féu bons, i endolcí les primeries del seu viure, car aquesta dama i exquísida artista, suàra traspàsada, per dolor nostra, fou la mare espiritual de tots els infants, els quals cerçava per carrers i places, com amorós apòstol, per apartar de llurs llavis la cançó obscena i barroera.

Fou el Clavé dels infants, s'ha dit, i res no hi ha de més cert.

«Rossinyolegeu-ne molts anys d'aquestes cançons, o senyora, nodriu avui cors d'infants, per formar demà cors d'homes forts, plens de bondat i d'amor.» Així diu el nostre Pedrell i les seves paraules, expressen, clarament, el futur de l'obra de Narcisa Freixas. Quants d'homes que avui són glòria de Catalunya es nodriren espiritualment, en llur infantesa, amb les melodies d'aquesta cantora de la bondat i de la tendresa, que aquests últims anys no podia anar pels carrers de la nostra ciutat sense que molts infants se li acostessin a besar-li la mà, com es fa amb el pare mestre: aquella mà de les més pures melodies.

Que Narcisa Freixas fou dona i fou mare, i viu i viurà sempre, per ocupar lloc d'honor entre l'estol de dames que són el més preat tresor de casa nostra. Perquè la seva obra fou d'amor a ço que l'home més estima; fou d'amor al fill.

I per això féu les cançons d'infants, que, per la màgia de la seva inspiració i gran senzillesa, han passat les fronteres i es canten en terres llatines i més enllà del mar.

Fins de vegades, diríeu que a l'hora del silenci immens, quan tot dorm i reposa en la terra, les seves cançons són trenades per sobre els núvols blaus.

Narcisa Freixas nasqué a Sabadell l'any 1859, i morí a Barcelona l'últim mes de l'any 1926, cinc dies abans de la data més pura que emplena de claror la humanitat. Dos dies abans del seu traspàs, tan dolorós per insospitat, la seva activitat artística encara estava en plena força. Déu li concedí la mort del just, a què tan mereixedora era per la seva vida plàcida i senzilla.

Ja en la infantesa va revelar-se en ella la seva afició i dots musicals, tenint llurs primeres composicions el gust i caire popular que mai més no havia de abandonar. Tant és així, que moltes de les seves melodies han deixat ja d'ésser seves per a ésser del poble, tal com les dels anònims trobadors.

La seva ciutat mare, per acord d'Ajuntament, l'honora donant el seu nom a un dels seus carrers i posant una il·lusa de marbre a la casa del carrer de la Creueta, on veié la llum primera. El mateix ha fet l'Ajuntament de La Garriga, on de llarg temps estiuejà, i també l'Ajuntament de Barcelona ha donat el nom de Narcisa Freixas a una plaça de la ciutat situada al carrer de Balmes, on més endavant pugui alçar-se el seu bust perquè els infants de qui ella formà l'ànima, i tant estimà, puguin en els matins clars de primavera jugar i saltar a l'entorn de la seva imatge, com entorn d'ella saltaven i jugaven, fent florir novament les seves melodies. Que Déu beneirà sempre la terra que els seus fills honorí, i amb major motiu si aquesta és una noble dama amb cor d'infant.

Narcisa Freixas fou filla d'un home de gran valer, que en el seu temps guanyà en el magisteri i en la política, fama de lluitador i d'honorable, refusant els alts llocs que pels seus mereixements li foren oferts en ocasions diverses per aquells que foren amics seus i que assoliren el més alt poder de la nació.

La seva mare, tota bondat i claror, ja nodri la seva ànima, en sa infantesa, amb la tonada de les més belles cançons populars catalanes, amorosint-la per sempre més.

Narcisa Freixas obrí el cor a la veritat de l'art als disset anys, tenint per mestre En Joan Pujol, qui ho ha estat de tants. Amb ell aprengué de solfeig i de piano, com més endavant, ja casada, aprengué pintura i escultura amb En Modest Urgell i En Torquat Tasso.

La seva primera composició fou una sardana, «La Festa de Roses», que l'any 1877 estrenà, a Castelló d'Empúries, la cobla de Torroella de Montgrí.

Bell començament, aquest, per a una compositora catalana.

Després, una cançó de bressol, «Non-Non», dedicada a una nebodeta seva, i una marxa religiosa, «Corpus», que llarg temps tocà la Banda Municipal en les processons d'aquesta lluminosa festivitat. Després, una fantasia descriptiva, «La Festa de l'Ermita», que fou estrenada al teatre Romea amb tant d'èxit, que la família de Narcisa va témer que ella *arribés a ésser artista*, i en aquell temps, donat l'esperit del moment, no era ben vist que una dona ho fos.

Es així com acabà l'activitat musical de Narcisa Freixas, en la seva diguem-ne primera època, encara que si públicament no es manifestava, seguí cultivant la bellesa en la intimitat de la seva ànima.

Però com els obstacles a la seva vida d'art se li presentaren sovint, entrà en un viure d'obscuritat, i no es féu llum nova en el seu viure fins que es maridà amb el jove Dr. Miquel Petit i Pons, qui ha estat company de la seva vida, i morí quinze dies després d'ella.

I aquí cal retre també un pietós record a l'home bo, treballador i d'extrema cavalleriesitat que l'Ajuntament de Barcelona honorà degudament, donant-li medalla d'or pel seu apostolat a l'hospital ciutadà, en aquell temps en què aquella es veié abandonada gairebé del tot, quan el terrible flagell colèric de l'any 1885.

Narcisa Freixas, que portava un jardí dintre del cor, millor diríem encara que tota la terra catalana, amb les seves planes i les seves muntanyes amarades de sol, sentí novament desig de cantar les cançons que de tants anys no havia pogut cantar. Però el fill vingué, i ja l'ànima de Narcisa no fou seva. Que ella ha estat la mare per excel·lència.

Els primers anys de matrimoni, la vida de Narcisa Freixas fou la vida de la dona catalana, tan plena de seny, que diu l'Ausias March, la que no pensava altra cosa sinó endolcir la seva llar, tasca sempre grata a Déu i als homes, i que ha posat Catalunya en l'alt lloc que avui ocupa en l'ordre espiritual.

Va ésser l'any 1900 quan florí amb ufana el roser de la seva inspiració, florir que vingué per la dolor que li portà la mort de la seva segona filla, en edat en què les mares ja comencen a veure's en elles retratades.

I les cançons, filles de l'ànima adolorida, anaren del cor als llavis. I l'infant perdut féu que Narcisa pensés també en els altres infants. I la mare sense infant pensà en els infants que tenen mare... I la seva dolor fou alegria per als altres.

Sos cants, però, restaven encara dins la seva llar, ja que Narcisa sempre fou humil i ningú no podia convèncer-la que aquells fossin mereixedors de la publicitat, perquè deia ella que la seva música era cosa massa senzilla, precisament quan sa mateixa senzillesa és qui la portarà a no ésser jamai oblidada del poble.

L'any 1905, aquesta entitat choral que és orgull de la terra catalana, l'Orfeó Català, convocà a concurs per a premiar les millors col·leccions de «Cançons d'infants», per al qual havia ofert un premi el benemèrit doctor Frederic Viñas i Cusi. Les «Cançons d'infants» foren enviades, i el premi vingué; premi que més endavant va ratificar el poble, esgotant dotze edicions en llengua catalana; i foren traduïdes després, per passar a la resta d'Espanya, a moltes escoles normals, com a llibre de text, essent després declarades d'utilitat per a l'Ensenyament pel Ministeri d'Instrucció Pública.

Aquestes cançons, cantades per primera vegada pels infants de l'Orfeó, aplegats a l'entorn de l'eximi Lluís Millet, són avui conegudes arreu, com així la segona sèrie, premiada en els Jocs Florals de Girona de l'any 1908.

Heu's aci com els cants de Narcisa Freixas passaren de la llar, al cor del poble infant, que les ha fetes seves. Que l'ànima de l'infant és terra bona on tota llavor floreix i fructifica.

I quan Déu li donà una altra filla en la joventíssima muller del seu fill, era joiosa d'educar-la amb tot amor, perquè en fos la seva primera cantaire.

Així, les cançons que del cor d'una mare sortien, anaven als llavis d'una filla; cançons de les quals Enric Granados digué, com a millor elogi, que algunes d'elles, especialment «La Festa Major», sentia que no fossin seves.

Nosaltres creiem sincerament, que, fins en la més gran humilitat, pot sorgir el desig d'assolir la popularitat i entrar en l'esperit del poble. Així fou en Narcisa.

D'aquest temps ençà fins a la seva mort, la vida de la compositora ha estat una cançó a l'infant i un himne d'amor a la seva cultura. Però com aquell esdevé gran, i per tant, esdevé poble, Narcisa Freixas estimà al poble tot, i publicà les «Cançons Catalanes», encara inèdites, i més endavant les «Cançons amorooses», que tants de llavis han endolcit i tants cors han obert a la tendresa.

Perquè ella ha estat el trobador, l'ocell bosquetà que, amb cinc o sis notes tan sols, com diu el venerable Santiago Rusiñol, és l'alegria del bosc.

«En les seves cançons — diu la venerable dama i excelsa poetesa Na Dolors Moncerdà de Macià —, Catalunya hi ha sentit un ressò d'aquelles fresques melodies entonades per les dones de passades generacions, al voltar del fus penjant de la filosa en les masies de muntanya, o en fer randes amb els boxets vora la mar de les platges llevantines; que les nostres jovenetes hi han trobat l'encisadora poesia de llurs goigs d'albada; les mares, els dolls de llur amor i de llurs tendreses; els infants, els batecs de llur cor, el verb de la vida infantil dins l'ambient de llurs jocs, de llurs alegries i de llurs penes.»

Veieu el seu «Piano Infantil», les seves tercera i quarta sèrie de «Cançons d'Infants», el «Llibre de Nines» i les «D'anses Catalanes», tots inèdits, així com d'altres composicions disperses, i sardanes, i danses i jocs d'infants, «Nit de Reis», «La Rondallera» i «Jofre el Pilós», que en ocasió propícia es donaran a conèixer, així com unes recreacions per a piano.

Llegiu les paraules dels seus gloriosos prologuistes que, com les d'En Sitjà i Pineda, inspiraren aquelles altres d'En Pedrell, qui certament les escriví sense conèixer personalment la compositora.

Nosaltres hem esmentat ja en aquestes planes, judicis d'aquells que prologaren les obres de Narcisca Freixas en vida d'ella. Però cal esmentar també els noms d'aquells autors els quals han prologat els llibres inèdits.

I el nostre més pregon agraïment; i la nostra més sincera admiració, van a ple cor per als mestres Victor Català, Amadeu Vives, i l'Ignasi Iglesias, tan malauradament traspasats, i del qual, un dels seus últims escrits, pot dir-se gairebé que fou el proleg en aquest llibre. Una altra glòria per a Narcisca.

«Aquesta dona extraordinària, que per glòria de l'art i de la infantesa tindrem eternament en esperit a casa nostra — escriu l'immortal poeta dels infants i del poble — és la llum guiadora de l'ànima infantil, és l'artista ximica de santa memòria, conscient de la seva obra educativa. És la dona ideal amb un gran cor de mare, sacrificant-se amb goig, que vessa tendreses arreu.»

«Ella és immortal, com l'art que tothora va encisar-la. Ella, alhora que el tornaveu de l'amor matern, és l'harmonitzadora del reflex de l'ocell lliure en l'espai, del remoreig del fontinyol escorrent-se per entre la molsa del prat, i dels sospirs de la Naturalesa, en despertar-se al bes de l'alba i amb la frescor de la rosada del matí.»

I heu's ací les paraules de la ferma literata Victor Català, que tant honora les lletres catalanes:

«Narcisca Freixas, música i pedagoga, de ric temperament, dona d'ideal i d'acció, era una catalana d'excepció, que bo i servant gelosament totes les virtuts tradicionals de la dona de sa casa, posseïa a bastament les virtuts novelles que reclamen les necessitats i les aspiracions dels temps també novells i que haurien pogut fer d'ella, en son ambient, una assenyada davantera de les modernes legions femenines.

Narcisca Freixas, dama catalana en tot moment, es donà tota amb prodigalitat verament maternal a les tasques de pedagoga, aixecant amb sa batuta el nivell sensitiu de l'infant i el cultural del poble.

I aquestes altres del genial mestre Amadeu Vives, tan benivolgut i admirat:

«Tal és de pur, d'amorós, de gai i de tendre, el record de Narcisa Freixas que, o prodigi! les semprevives que hom ha volgut teixir-hi s'han tornat totes oloroses.

«És així que, demés del monument que amb el marbre commemoratiu, vol aixecar a Narcisa Freixas l'admiració ciutadana, cal que també li aixequem tots un altre monument en el fons de les nostres ànimes agràides, tot remembrant aquelles tonades que escampen arreu la flaire del pi de les nostres muntanyes, i la sentor de les violes dels nostres boscos, i les alenades de perfum de clavells i roses i ginstes dels nostres jardins de Barcelona, la dolça, la forta, l'afligida, la maternal, l'única.»

Narcisa Freixas ha compost tot ço que veureu en aquest llibre d'honor que porten a la llum tots aquells admiradors els noms dels quals figuren a les seves planes. Però no és aquesta tota la seva obra musical, perquè s'ha aplegat aquí solament aquella que té caire popular, que fou la que emplenà tota la seva vida.

Deixarem, doncs, les altres composicions, i també les obres teatrals «Rodamon», «La Pastoreta», «La Cova del Mar», «Vetlla d'amor» i «Festa completa», aquesta certament amb lletra d'una altra dama, Na Palmira Ventós, qui, amb el pseudònim de Felip Palma, honorà en el seu curt temps de vida les lletres catalanes.

Fins ara hem parlat de Narcisa Freixas en la seva obra musical.

Però cal també que parlem de la seva obra social i pedagògica; que cristal·litza en la fundació dels seus amors, de tothom coneguda, i que portà per nom «Cultura Musical Popular».

I heu's ací un nom, que amb ella nasqué i amb ella morí.

A igual que tota l'obra de Narcisa, fou aquella al poble dedicada en els diversos caires que tingué. La fundà a despeses seves l'any 1907 i per llurs classes han passat generacions d'infants i damiselles, i arriben gairebé a tres centes les festes d'art donades en els llocs de dolor o culturals de tota mena.

Fins a la llar dissortada del malalt arribà la seva tasca d'amor, portant-hi el consol de la bona música, ja que ell no podia anar-lo a cercar defora: i aquell chor de damiselles i d'infants, és encara recordat amb veneració, en els llocs que amb la seva actuació omplia de sol i d'alegria, sempre generosament i amb el somriure als llavis.

I a música dels clàssics, la dels nostres gloriosos compositors i el folklore de la terra i de les altres germanes emplenà de suau perfum tant els llocs més humils com aquells més alterosos.

Però Narcisa Freixas no limità la seva activitat a tot el que hem dit. Pensà sempre en els infants, amb cor de mare, i si per ells trenà cançons, volgué donar-los també biblioteca i teatre.

Una Biblioteca Joventut va ésser creada dins l'estatge de «Cultura Musical Popular», i dos concursos per a premiar obres per al Teatre d'Infants foren convocats, i també un de rondalles, sempre amb jurats competentíssims, dels quals formaren part Joan Maragall, Santiago Rusiñol, Jacint Benavente, Josep Carner, Apel·les Mestres, Sitjà i Pineda, Josep Lleonart, Joan Torrendell, Ignasi Iglesias, R. Serra Pagès, P. Rupert M.ª de Manresa, Ventura Gassol, Agustí Calvet, Alfons Maseras i Pompeu Crehuet, i es premieren obres d'Adrià Gual, Girbal Jaume, J. Millàs Raurell i Mercè Vila, de gran valor artístic, però costoses per la seva magnífica escenificació, i que no pogueren ésser estrenades per tal motiu.

Nosaltres no voldríem pas deixar de consignar ací, per creure'l portaveu de la pedagogia, el judici que l'obra de Narcisa mereix a un distingit professor, En Pere Torrent Crous, director de les Escoles Manjón, de Lloret de Mar, i que expressa en la seva carta d'adhesió a l'homenatge.

«Jo — diu — a aqueixa senyora, en vida l'admirava; ara la venero, i com a mestre, fins m'hi encomano. Una escola podrà ésser tan modesta com pugui suposar-se; però mentre hi regnin la blancor, la bellesa de les flors i la fragància de la cançó de Narcisa Freixas, mai no podrà ésser trista, sinó que sempre esdevindrà rica i esplendorosa, i sempre riallera.»

I, finalment, esmentarem que «Cultura Musical Popular» assolí el premi de l'Econòmica d'Amics del País, i també, a primer de novembre de 1917, un ofici del Centre de Mestres en el qual, per acord de Junta, es remerciava la nostra compatriota per haver organitzat i pagat uns cursos de cant escolar, enviant professorat convenient a diverses escoles nacionals de Barcelona.

Cal ara que parlem de l'actuació de la nostra compositora a Madrid, on fou invitada per a donar a l'Ateneu una conferència sobre cants musicals a les escoles, l'any 1917.

Narcisa Freixas, activa sempre i que llavors tenia ja 57 anys, es desplaçà de la seva llar, i arribà a Madrid cinc dies abans de la conferència; i amb aquests tan sols, educà musicalment un grup d'infants de l'Escola Isidoriana, ensenyant-los les seves cançons per tal que ells les cantessin a l'Ateneu, on s'aplegaren aquell dia gran nombre d'intel·lectuals, donat l'escaient del tema a tractar.

De l'entusiasme amb què foren rebuts aquests cants, n'és fidel ressò la premsa d'aquells dies i el nombre de felicitacions i encoratjaments que rebé Narcisa de la part més selecta de Madrid. Tant és així, que acabada la conferència, el llavors Ministre d'Instrucció Pública, Sr. Burell, que hi era present, pregà a la conferenciant que restés un temps a Madrid per donar-hi un curs sobre educació musical a les escoles, als mestres i alumnes de les nacionals, a fi de la qual cosa es dictaria una Reial Ordre, i una sala de la Biblioteca Nacional es posaria a la seva disposició.

Es així com Narcisa Freixas, qui havia deixat la seva llar sols per uns dies, restà d'ella allunyada

quatre mesos, fent cada dia el camí de *la seva escola*, òn, com en romiatge, anaven cada matí sense mancar-n'hi cap, els seus fidels devots, aquells infantons de Madrid.

Narcisa Freixas vivia voltada de mestres i d'infants, que és com si diguéssim viure al cel.

I ço que fou fet a Barcelona, fou fet a Madrid, com fóra fet en tot lloc on Narcisa fos, perquè els infants entorn d'ella acudiren sempre, atrets pel seu gran encís maternal. Un chor d'infants sorgí meravellosament.

I ella, amb aquells deixebles seus de Madrid, emprengué pietós pelegrinatge a tots els llocs de cultura o de dolor, que avui encara són plens de la dolcesa de les seves melodies. Que nosaltres ens la imaginem al cel voltada del seu chor angelic, com en la terra ho fou pel seu chor d'infants.

Per a premiar la tasca de la compositora catalana, volgué el Govern donar-li la creu d'Alfons XII, que ella refusà. ¿Què millor premi, deia ella, que veure's estimada dels seus cantaires?

Aquest li va ésser donat amb llarguesa, ja que, a l'acomodar-se d'ells per a retornar a *la seva llar*, cada un ho féu també amb paraules d'amor i enyorança.

Nosaltres recordem aquí, que la regina d'Espanya la volgué conèixer, i en admirar els seus més purs sentiments, li féu ofrena d'allò de més valer que pot donar una mare: el retrat dels seus fills, i l'ofertament que ells també cantarien les seves cançons.

Però, ¿com suggeriria jo l'eficàcia de l'actuació a Madrid? Potser amb aquestes paraules d'una crònica que el culte periodista, En Santiago Vinardell, escriví a *La Vanguardia*, uns anys després de la visita de la nostra amiga.

Entre altres coses, acaba dient:

«La otra noche fuimos a dar un paseo por los barrios bajos. La luna bañaba con su blanca luz los tejados de las típicas casonas, tan madrileños. Nos recreamos un poco—sentados en un banco de piedra— con el diálogo entre un chulo y una castañera. No ha muerto aún del todo—pensábamos— el Madrid de Arniches.

«De pronto, un grupo de niñas irrumpió en la plazuela. Asidas de la mano, formando corro, como suelen hacerlo en todas partes, empezaron a cantar. ¿Algo típico? ¿Algo muy castellano? ¡Cal! Las niñas de Madrid, en una plazuela de los barrios bajos, cantaban... las canciones de Narcisa Freixas.»

I potser també amb aquestes altres paraules de l'eminent mestre En Tomàs Bretón:

«Suscribo con el gran Pedrell las bellas frases del prólogo del libro; felicito a usted por su apreciable labor, y le deseo toda la recompensa que sus desvelos merecen.»

Narcisa Freixas tingué en tot moment el més pur sentit artístic, i la bellesa en ella regnà sempre.

Diguin-ho, si no altra cosa, la manera de publicar els seus llibres, il·lustrats per l'exquisit artista Torné Esquiús, i les poesies i poemes amb els quals s'inspirà, entre els que ocupen lloc d'honor les del dilecte poeta Sitjà i Pineda: dos artistes que l'acompanyen gairebé sempre, formant una sacra germanor d'art.

¿Qui no sent també delectança amb les poesies d'en Noguera Oller i les dels altres poetes amb les quals s'inspirà, esmentant les d'en Joan Maragall i mossèn Jacint Verdaguer, tan amics de Narcisa, la llar de la qual es veié per ells honorada mantes vegades, com així pel més selecte de la nostra intel·lectualitat. Volgué rodejar-se sempre, deia, d'aquells qui més que ella valien, perquè la il·luminessin amb la seva llum esplendorosa.

Així ha estat la nostra artista.

Per uns dels qui llegeixen aquestes ratlles, enyorada amiga; per altres, desconeguda i admirada, però per tots estimada, i que ha mort de cara al cel, no deixant cap enemic, entre la gent de cor.

La seva ànima fou de camperola, i es veié també sempre honorada amb l'amistat de la més alta aristocràcia en tots els ordres de la vida.

I Narcisa Freixas, viurà sempre perquè viu en el cor de tot el poble, i les seves melodies les canten les mares als seus fillets, i l'enamorat a l'enamorada.

S'ha dit que elles seran incorporades al folklore de la terra catalana. Nosaltres no en dubtem, i el temps, que garbella totes les coses, ens dirà quan això serà, sense que sentim, però, cap impaciència.

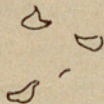
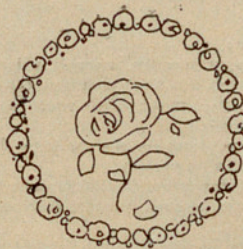
En la immensitat del temps, un segle és no res, i si les teves obres i la teva obra la volguessin desconèixer els homes, Déu les coneix i les estima, o tu! Narcisa Freixas, la compositora dels infants i de Catalunya.

Perquè també, com Ell, digueres en tot moment: Deixeu que els infants vinguin a mi!

I si vosaltres que tan gentilment heu llegit aquestes ratlles, creieu que la passió de la més pura amor les guia, obriu les planes d'aquest llibre que porta sons de tamborí i de flabiol; llegiu i canteu.

El tresor que elles guarden us dirà, encara millor que aquest modest cronista, quanta és la veritat de les paraules dites.

JOSEP M.ª PETIT I FREIXAS.

Takeu per manca pels petits, no es pot, podr
Mèrit perquè els infants en la seva vida
Incertut no admeter sinó els francesos rit-
mes, de la simplicitat i elegància

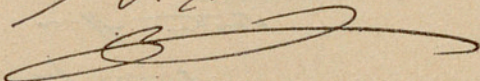
Josep M. G. G.

El nostre venerable Pedrell digue' ja, amb la
seua indiscutible autoritat, sò que són les "Can-
çons infantils" de Na Narcida Feixas.

Sotseric, sens cap mena de reserva, la
opinió del Mestre Pedrell; ne son ben dignes
aquestes obretes, si petites en dimensions, tan
grans en força expressiva, que no crec pas que
sia possible escoltar-ne una, (per exemple, la que
s'anomena "Tan petitet!") sense sentir-se fonament
commogut.

J. Lamote de Grignon

Afermosen y tenilla com els cony
de la guittalla. Quant aquesta serà
gran, en ho crechirà, per habella en
ajal a estimar la nostra terra.

R. Morera

La vostra unió, es verament
natural, i filla de l'imperio, no
s'ely tractats.

Vos tenim un dret que deu
ser concedit, guardats i no vos
fapatem del cas: empres. Les vos
tres camions son Catalanes com
la nostra lletura, i las hem
fetes per exaltació de la paraula:
com deya el nostre eminent Pedrell

Vostre aff-

com-fan-ly

Mailiana (Provence), 12 Sept. 1911

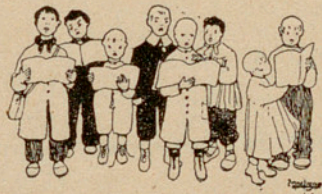
À Madame Riccio Bricat. J'ai reçu en agitant une
grande fleur un Congres d'enfants - qui vous la conti-
nent enfants du patriotisme Catalan, au jour j'oublie
vous enz c'est-à-dire une croix rouge et rouge marine.
Le oiseau chante ses paroles en plus de sa mélodie
origine leur pensée, et en plus en dire en dire de
vous ont eues! mais vous enz de gloire de vrai poète
en collaboration et en de illustres ex-citator. Mais
mes compliments - et toujours Viva Catalunya!

F. Alfons

NARCISA FREIXAS

CANÇONS D'INFANTS.

PREMIADES EN LA FESTA
DE LA MÚSICA CATALANA
DE 1905

PRIMERA SÈRIE

Arxiu General de la Diputació de Barcelona. Biblioteca

NARCISA FREIXAS

Cançons
d'infants

The title 'Cançons d'infants' is written in a simple, rounded, hand-drawn font. The word 'Cançons' is on the top line and 'd'infants' is on the bottom line. Six small, simple line drawings of children's faces are integrated into the text: three are placed above the 's' in 'Cançons' and three are placed below the 'n' in 'infants'. The faces are drawn with simple outlines for heads and hair, and some have small features like eyes and mouths.

• ILLUSTRACIONS DE TORNÉ ESQUIUS

Pròleg

Un llibre de cançons no és pas un llibre qualsevol... Encara que les cançons d'aquest llibre fossin poqueta cosa, jo crec que se'l deu haver de mirar amb un xic més d'amor i de respecte que molts altres llibres.

L'heu capit qualque volta el gran, el màgic valor de les cançons?... Fins quan les cantem d'esma, llavors que elles mateixes van rajant, rajant, i nosaltres estem lluny d'elles i de llur sentit, fan tant bé a la nostra ànima com una mirada d'amor i com un 'perfum de flors.

Per això us deia que un llibre de cançons no és pas un llibre qualsevol... Per això us diré que a aquell qui sap fer belles cançons li trobo més gràcia que a cap altre artista: li trobo tanta gràcia com a un ocell.

I aquestes **Cançons d'infants** en són ben bé de cançons d'ocell... En tenen tota la sinceritat i tota la tendresa. I encara jo els trobo aquell neguit dolçament maternal que dóna la primera volada dels fillons.

Oh! Fets a la suau penombra de les branques i a les blanors del niu, peixadets pel bec manyagó de l'ocella; tan innocents, tan candorosos... si una ala ben amorosa no els guiés una mica!... Si una veu ben neta de tot ressò de malvestat no els digués: «és allà l'espai lliure i pur!» pobrets!... Els infants, com els ocells eixint del niu, són una innocència i un candor qui prova de moure les ales; són una veu qui assaja balbucejant els primers crits i els primers cants de la vida... A vosaltres, doncs, mares i mestres, a vosaltres qui sou l'ala amorosa i la veu neta de tot ressò de malvestat, us encomano aquestes cançons. Apreneu-les per fer-les aprendre a ells. Aneu-los-les cantant amb dolcesa i paciència perquè n'assoleixin bé totes ses frescors i totes ses gràcies... que bé en tenen prou de frescor i de gràcia... i de bondat i de sentiment... Les ha trenades una mare... la seva ànima d'artista s'ha fet tendrament enfora vers les niades humanes i per elles ha refilat d'una faisó tan bella, tan inspirada, que ses cançons rossinyolen.

FRANCESC SITJÀ I PINEDA.

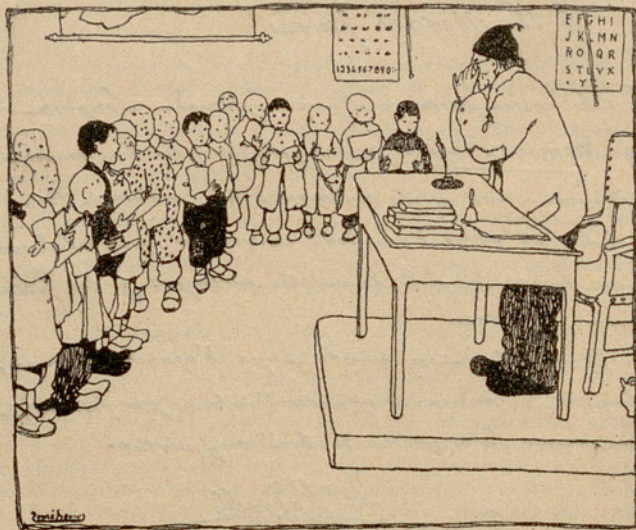
Vt Vta Narcisa Freixas

Te tuko' vostra poeta - prologuista, preuada Senyora';
vostras Cançons d'infans rosinyolejjan: les ha tremades
so cor d'una mare y la tendresa d'una artista. Perxi
poden lluir la corona d'una doble maternitat, que col·locaven
en vostre front los fills de vostra matrona y les filles
de vostra inspiració

Rosinyolejjan-me molts anys d'agudes cançons,
¡oh Senyora! i xudriu, avuy, cors d'infans per formar, demà,
cors de homes forts, plens de bondat y virtut

J. Pedrell

Barcelona 22 Octubre 1905

ELS PETITS ESTUDIANTS

NARCISA FREIXAS

Quasi allegretto.

Cant

A, E, I, cap a a - pen - dre de lle - gi. Els pe - tits es - tu - di -
Sen - yor mes - tre sent tria -

Piano

- ants ma - ti - set van a l'es - co - la per a - pen - dre d'és - ser grana. Ma - ti - net van a l'es -
- tò... Pe - nya - ran - da, Pe - nya - ran - da, bé a - pen - dràs a la pre - só. Pe - nya - ran - da, Pe - nya -

- co - la. A, B, C, a ve - jam qui hi és pri - mé. Se - nyor mes - tre és di - li -
- ran - da. Fe, E, FE, quin so - roll que hi ha al car - ré! Tot ri - ent i es - pe - lli -

ELS PETITS ESTUDIANTS

NARCISA FREIXAS

- gent: tot just pi - quen a la por - ta que ja l'o-bre a-ma-ble - ment. Tot just pi - quen a la
 - lat pas-sa pres en Pe - nya - ran - da. Cinc pi - llets li fan cos - tat. Pas - sa pres en Pe - nya -

Poco rit e dim.

por - ta. A, E, I, en - se - nyu - nos de lle - gt. Mes - tre Ig - na - si se'n es -
 - ran - da. FA, FE, FI, bé t'es - pe - ra ma - la sí!

Final. *Poco meno.*

p

- ti - ma. Tren - ta lli - bres s'han o - bert, prò al vol - tant de la ta - ri - ma prou que hi veu un il·loc de -

ELS PETITS ESTUDIANTS

NARCISA FREIXAS

-sert. Ja se'n po - sa les u - lle - res, ja s'ai - xe-ca amb gra - ve - tat; pas - sa lli - ta dels pri -
 - me - res: Fe - nya - ran - da no hi ha a - nat. FE, A, FA, fa tres di - es que no hi va.

Els petits estudiants

A. E. I.
ensenyeu-nos de llegir.

A. E. I.
cap a aprendre de llegir.

Els petits estudiants
matinet van a l'escola
per a aprendre d'ésser grans.

A. B. C.
aveïam qui hi és primer

Senyor mestre és diligent:
tot just piquen a la porta
que ja l'obre amablement.

Mestre Ignasi se'ls estima.
Trenta llibres s'han obert,
prò al voltant de la tarima
prou-que hi veu un lloc desort.

Ja se'n posa les ulleres,
ja s'aixeca amb gravetat;
passa llista dels primeres:
Penyaranda no li ha anat.

Fe, A, FA,
fa tres dies que no hi va.

Senyor mestre sent tristor...
Penyaranda, Penyaranda,
bé aprendrà a la presó.

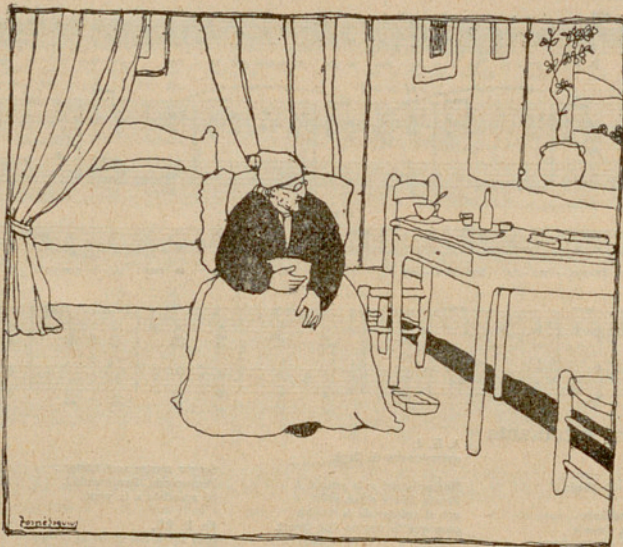
Fe, E, FE,
quin soroll que hi ha al carrer!

Tot rient i espellifat
passa pres en Penyaranda.
Cinc pillets li fan costat.

FA, FE, FI,
bé t'espera mala fi!

NOGUERAS OLLER.

POBRE MESTRE!

Senyor mestre està malalt;
bé l'hauriem d'anà a veure!...
Senyor mestre és molt vellet,
li tremola la barbeta...

Entrarem de un a un
per no moure gaire fressa;
entrarem sense di un mot,
sols li farem reverència.

Senyor mestre, senyor mestre,
procureu-vos ben curar,
que l'escola està tan trista
que fa ganes de plorar!

Si per cas pregunta res,
per a fer-lo posà alegre,
li direm que el blat ja és ros
i és florida la ginesta;

li direm que els ocellots
han fet niu a la finestra
per on ens besava el sol
mentre aprenem de lletra...

Senyor mestre, senyor mestre,
procureu-vos ben curar,
que l'escola està tan trista
que fa ganes de plorar!...

POBRE MESTRE!

NARCISA FREIXAS

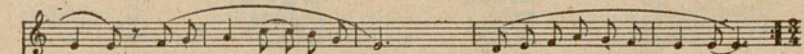
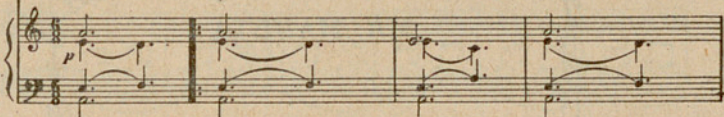
Andantino.

Cant

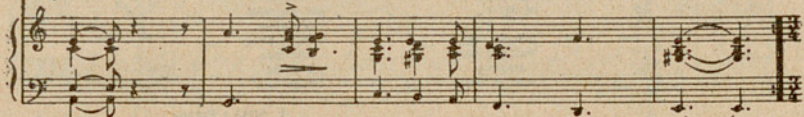

Se - nyor mes-tre es - tà ma - lak; bé l'han - ri - em d'a - ná a
En - tra - rem de un a un per no mou - re gal - se

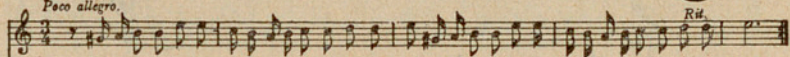
Piano

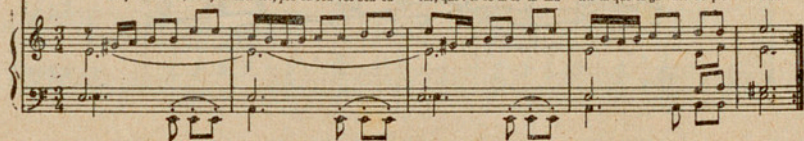
ven - rel... Se - nyor mes - tre és molt ve - llet, li tre - mo - la la bar - be - ta...
fres - sa; en - tra - rem sen - se di un mot, sols li fa - rem re - ve - ren - cia...

Poco allegro.

Se-nyor mes-tre, se-nyor mes-tre, pro-cu-ree-vos ben cu - rar, que l'es-co-la es-tà tan tris-ta que fa ga - nes de plo - rari...

MÀ, MANETA

MÀ, maneta,
rosadeta,
ben sabenta
te'n faré,
perquè facis
bona lletra
i no embrutis
el paper

Sempre neta
vull que siguis
i amorosa
com un bes

que no et torci
mai l'enveja
ni t'embrutin
els diners!

Sempre dolça
: compassiva
per qui pena
i és esclau!
Sempre forta
i amatenta
per ajuda
del qui cau!

F SITJÀ I PINEDA

MÀ, MANETA

NARCISA FREIXAS

Quasi allegretto

Cant

Mà, ma-ne-ta, re-ta de-ta, ben-a-ben-ta

Piano

re'n-fa-re, per-qué en-fa-cia bo-na lle-tra i no em-bru-tis el pa-

pe Per-qué en-fa-cia bo-na lle-tra i no em-bru-tis el pa-pe

TINC PORI

TINC PORI

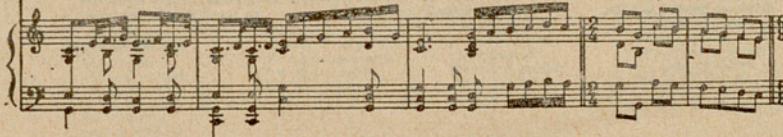
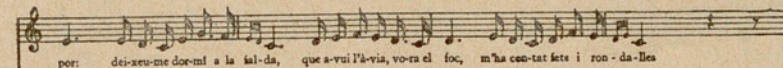
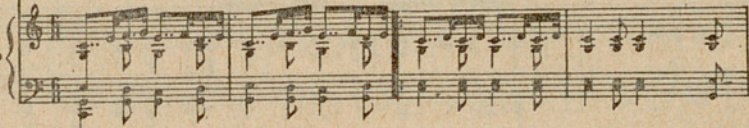
NARCISA FREIXAS

Larghetto.

Cant

Piano

TINC POR!

NARCISA FREIXAS

por: dei-xeu-me dor-mi a la fal-da.

(Per a acabar).

Tinc por!

Mareta mia, tinc por:
 deixeu-me dormir a la faldà,
 que avui l'avia, vora el foc,
 m'ha contat fets i rondalles
 de gegants que es mengen nins,
 d'encantadors i de lladres.
 Mareta mia, tinc por:
 deixeu-me dormir a la faldà.

Dorm en pau, el meu filllet,
 que la Verge t'acompanya
 bo i cobrint ton capet ros
 amb son mantell d'or i plata
 i amb un vol de serafins
 que omplen tota la cambra.
 Tots vetllen al teu entorn,
 tots et defensen i et guarden.

I, com gentil oronell
 amb el capet sota l'ala,
 el tendre infant en son llit,
 amb tranquil·la son descansa,
 entrealbirant vora seu
 tota una Glòria que el guarda:
 la Verge amb son ceptre d'or,
 els àngels polsant llurs arpes.

DOLORS MONCERDÀ

ELS BONS COMPANYS

NARCISA FREIXAS

Quasi allegretto.

Cant

Fins a la nit la mare se-rà fo-ra; el pa-re tam-bé ben tard a-rrí-ba-ra.
 Vo-leu ve-nir a l'hort de les pe-re-res? El mur és molt baix i fa de bon sal-tà.

Piano

Tra la ra la la ra la ra la ra tra la la ra tra la ra la la

Els bons companys

Fins a la nit
 la mare serà fora,
 el pare també
 ben tard arribarà.
 Tra la ra'l la'l
 la ra'l la ra la ra,
 tra'l la ra'l la
 tra'l la ra'l la la.

Voleu venir
 a l'hort de les pereres?
 El mur és molt baix
 i fa de bon saltar...
 Tra la ra'l la'l, etc.

I si ens n'anem
 a sota les pereres
 i sobtadament
 ens surt el guardià?
 Tra la ra'l la'l, etc.

Val més que anem
 seguit a l'escola,
 que el pare es fa vell
 i l'haurem d'ajudar!
 Tra la ra'l la'l, etc.

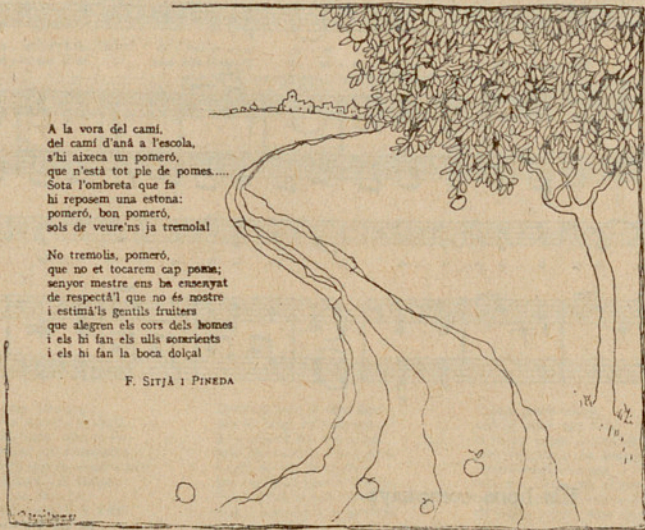
F. SITJÀ i PINEDA.

EL POMERÓ

A la vora del camí,
del camí d'anà a l'escola,
s'hi aixeca un pomeró,
que n'està tot ple de pomes....
Sota l'ombreta que fa
hi reposem una estona:
pomeró, bon pomeró,
sols de veure'ns ja tremola!

No tremolis, pomeró,
que no et tocarem cap poma;
senyor mestre ens ha ensenyat
de respectar'l que no és nostre
i estimà'ls gentils fruiters
que alegren els cors dels homes
i els hi fan els ulls sorrients
i els hi fan la boca dolça!

F. SITJÀ I PINEDA

EL POMERÓ

NARCISA FREIXAS

Andante

Cant

A la vo - ra del ca - mí, del ca - mí d'a - nãa l'es - co - la, s'hi ai -

Piano

p

- xo - ca un po - me - ró, que n'es - tà tot ple de po - mes... So - ta l'om - bre - ta que fa hi re -

- po - sem u - na es - to - na. Po - me - ró, bon po - me - ró, sols de veu - re'n ja tre - mo - là!

LA CAMPANETA

NARCISA FREIXAS

Allegro.

Cant

Piano

— Ning, ning! —
· Ai - xi

fa la cam - pa - ne - ra. — Nang, nang! — la cam - pa - na fa, que és la que en to - ca les ho - res a - là
que ens o - bren la por - ta, ja fu - gim pel car - ré en - là... La ma - re ens da - ià u - na pe - ra, tam - bé en

dalt del cam - pa - ná. La pe - ti - ta en to - ca el mes - tre quan és l'ho - ra de ple - gá. Té un re -
bo - ci - net de pa... A - ni - rem a ju - gá a ba - les, fins a l'ho - ra de so - pá, a la

LA CAMPANETA

NARCISA FREIXAS

-pi-car tan a - le-gre que fa - ga-nes de sal - tá!.. La la ra la la la la ra la la la la ra la
 pla-ça de l'es - glé-sia, que nin - gu'ens des-tor-ba - ra!

La campaneta

Ning, ning, fa la campaneta,
 nang, nang, la campana fa,
 que és la que toca les hores
 allà dalt del campanar.

La petita toca el mestre
 quan és l'hora de plegar,
 té un repicar tan alegre
 que fa ganes de saltar!

La la ra la la,
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *

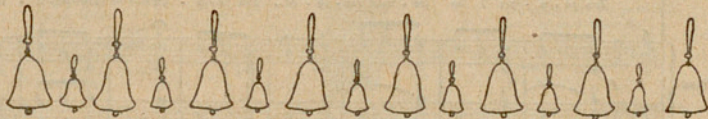
la la la ra la la

Així que ens obren la porta,
 ja fugim pel carrer enllà...
 la mare ens darà una pera,
 també un bocinet de pa...

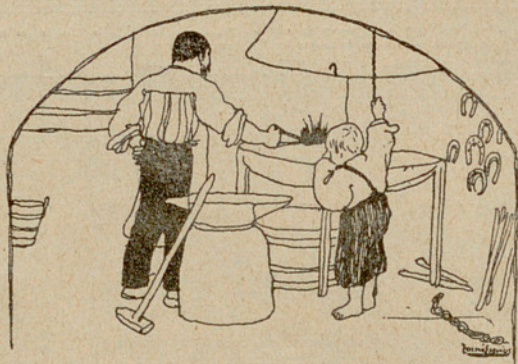
Anirem a jugar a bales
 fins a l'hora de sopar,
 a la plaça de l'església
 que ningú ens desatorbarà!

La la ra la la,
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *

F. SITJA I PINEDA.

TAN PETITET!

TAN PETITET!

NARCISA FREIXAS

All.^o moderato.

Cant

Tan pe - tu - tet i no tor - na-ré a es - tu - di... Tan pe - ti - tet tan pe - ti - tet i la

Piano

p

TAN PETITET!

NARCISA FREIXAS

ma - re se'm morl Qui - na tris - tor! Men'han fet és - ser a - pre - nent man - xai - rei... Tan pe - ti -

- tet. No sa - ber lle - tra, 'nà brut de car - ból No, no, no...

Tan petitet

Tan petitet,
i no tornaré a estudil...
Tan petitet,
i la mare se'm morl
Quina tristor!
Me n'han fet ésser
aprenent manxairel...
No saber lletra
'nar brut de carból
No, no, no...

Tanta alegria
que em dava l'escola,
mos companyonal
Com m'agradaven
aquelles lliçons!
Ho perdo tot! Ho perdo tot
amb la mare estimada,
mare del cor!
Orfe de lletres,
i dels teus petons!...
No, no, no.

F. TOMÀS ESTRUCH

LES NINETES

Les ninetes

Les ninetes quan van a costura
fan puntetes amb un coixinet
Coixinet, si tu sabies
les penes que em fas passar,
diries a mare mestra
que em deixés anar a jugar.

Amb aquelles minyonetes
que són dalt del campanar,
que repiquen les campanes
per un pobre capellà...
Quin dolor, que tristor
l'endemà de la festa major!

(POPULAR)

All. moderato. NARCISA FREIXAS

Cant

Les ni - ge - tes, quan van a cos - tu - ra, fan pun - te - tes amb un coi - xi - net. Les ni - ne - tes, quan van a cos -

Piano

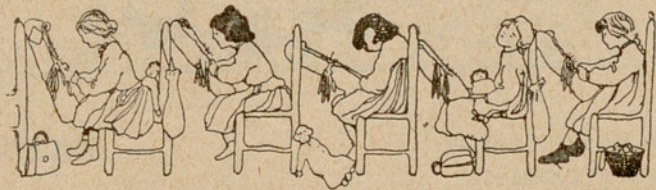
LES NINETES

NARCISA FREIXAS

- tu - ra, fan pun - se - tes amb un coi - xi - net. Coi - xi - net, si tu sa - bis - es les pe - nes que em fas pas - sar, di - ri -
 - es a ma - re - mes - tra que em dei - xés a - ad a ju - gar, que em dei - xés que em dei - xés que em dei - xés a nà a ju - gar.

Rit.

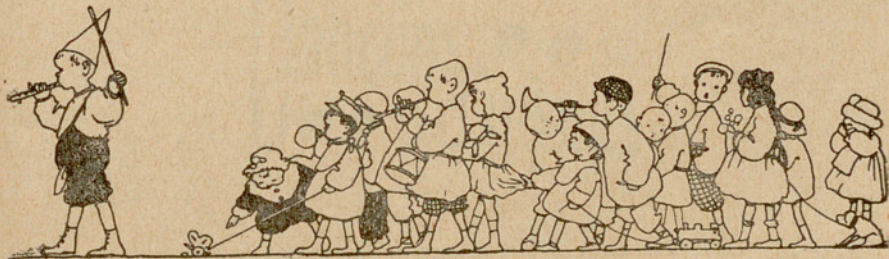
Rit.

NARCISA FREIXAS

CANÇONS D'INFANTS.

SEGONA SÈRIE

PREMIADES EN ELS JOCS
FLORALS DE GIRONA
DE 1908

MARCIA TRIXAS

ANONIMS

D'INVENTA

1770

1770

NARCISA FREIXAS

Cançons
d'infants

The title 'Cançons d'infants' is written in a simple, rounded, hand-drawn font. The letter 'C' is large and contains a small drawing of a child's face. The letter 'n' contains a small drawing of a child's face. The letter 's' contains a small drawing of a child's face. The letter 'd' contains a small drawing of a child's face. The letter 'i' contains a small drawing of a child's face. The letter 'n' contains a small drawing of a child's face. The letter 'f' contains a small drawing of a child's face. The letter 'a' contains a small drawing of a child's face. The letter 'n' contains a small drawing of a child's face. The letter 't' contains a small drawing of a child's face. The letter 's' contains a small drawing of a child's face.

IL·LUSTRACIONS DE TORNÉ ESQUIAS

Endreça:

ELES obres de la nostra inspirada compositora D.ª Narcisca Freixas no són gaire difícils de presentar. El públic les espera amb gust, perquè, anticipadament, sap que no li calen estudioses preparacions per a fruit de llur encís: són com les violes i els clavells, que, sols amb llur flaire, ens parlen tot seguit de la bellesa dels boscos i dels jardins. Per això la seva música ha aconseguit amb tanta rapidesa la difícil aurèola de la popularitat.

Fa a penes vuit anys que el seu nom era completament desconegut en el món de les Belles Arts; i li ha bastat la publicació de dos sols volums, i en particular del titulat *Cançons d'Infants*, perquè la seva obra musical fos honorablement coneguda i entusiastament aplaudida, així dintre de les luxoses cambres de les cases senyoriales com sota el trespol de les escoles i al ple aire dels pobles muntanyencs.

Quins mèrits tenen les seves composicions? Quines dificultats s'hi han vençut? Quines belleses, quines filigranes hi ha en la tendra inspiració que les enjoia?

Completament profana en la ciència musical, jo no us les sabria pas desgranar. Sols puc dir-vos que Catalunya hi ha sentit un ressò d'aquelles fresques melodies entonades per les dones de passades generacions, al voltar del fus penjant de la filosa, en les masies de muntanya, o en fer randes amb els boixets vora la mar de les platges levantines; que les nostres jovenetes hi han trobat l'encisadora poesia de llurs goigs d'albada: les mares, els dolls de llur amor i de llurs tendreses; els infants, els batecs de llur cor, el verb de la vida infantil dins l'ambient de llurs jocs, de llurs alegries i de llurs penes (que tampoc n'està exempta, la primera edat de la vida); i que el públic... el públic, amb la fina intuïció que el caracteritza, entremig d'aquestes refilades d'ocell, tendres i exquisidament sentides, ha vist alguna cosa més que la fruïció de la bellesa artística: ha comprès la finalitat altament elevada i educadora de la dona que, amb maternal bendat, escala les selectes regions de l'art amb el noble afany de donar a tota la fillada del seu poble, formosament embolcallat amb l'atractívol encís de la cançó, el valuós llevat del deure de l'enlairament de l'esperit i de la refinació de llurs sentiments.

Tal ha estat l'èxit del volum de *Cançons d'Infants*; i aquest, més que un segon aplec, és la continuació de les inspirades i transcendents belleses de les primeres: una altra flor del mateix ram.

DOLORS MONSERDÀ DE MACIÀ.

A Na Narcisa Treixas

Lochs artistes he conegut que pugiem trovar un bell cant, un
bell cant que 'ns fassi aspirar perfums de primavera sempre novada,
y es que no justea al bell mitx del cor la florida y resorida de
primavera, que a tot hora canta en vos. ¿Pu sent com vos l'impuls
y l'intuicio que os fa content ab l'accent del poble? Ningú, be he
dich sans adulari, est l'accent d'una canço no es ni pot esser
jamay aquella sublim cosa que 'n diem somni y poesia enides,
sons y accents aoplats, l'ànima tota del poble.

Barcelona Maig de 1911

J. Pedrell

RATAPLIMI... RATAPLAMI...

Rataplim!.. rataplami!..

- NOIS ENDIASTRATS (1.ª colla) Rataplim!.. Rataplami!..
Cinc de pistons... patim... patam..
Tarari... tararè...
Com els jocs dels soldats
no hi ha re...
Temin els llibres esquinçats,
els cartipassos són llençats;
com que escrivim de mala gana,
perdonem el temps fent els soldats
que no hi ha res cosa ser campana.
- NOIS DÒCILS (2.ª colla) Qui de petit no vol lliçons
i juga a bales i cartons,
pensant només que a fer campana,
de gran, si és lliadre, a les presons,
o al Coralet si es mor de gana.
- NOIS ENDIASTRATS (1.ª colla) Rataplim!.. Rataplami!..
Cinc de pistons... patim... patam..
Tarari... tararè...
com els jocs dels soldats
no hi ha re...
No feu cap cas d'això que us diu
jerms al hòmbre! si em seguim,
que és un noi dòcil que us mou guerra,
passant la gent ens mig sonriu;
som l'esperança de la terra!
- NOIS DÒCILS (2.ª colla) Petits amics endiastrats,
no són les armes ni els soldats
ço que fa forta i gran la terra,
poca per sabre, i un bon mall,
que és el fusell de millor guerra!
Patapim... patapam...
Estudiem, que hi guanyarem.
Patapim... patapam...
- LES DUES COLLES Ja que el mall simbolitza el treball,
pam... patapam.

NOGUERAS OLLER

Als petites escolanes de Poçoço

RATAPLIM!... RATAPLAMI!...

NARCISA FREIXAS

Tempo di marcia.

un de sol

PRIMERS

Ra-ta - plim!... ra-ta-plam!... Cinc de pis-toni!... Pa-tim!... pa - tam!... Ta-ra - rí!... ta-ra-

SEGONS

PIANO

- rai... Com els jocs dels sol-dats no hi ha re. Te-nim els lli-bres es-quin-No en feu cap cas, d'ai-xò que us

RATAPLIMI... RATAPLAMI...

NARCISA FREIXAS

- çats; _____ els car - ti - pas - sos són llen - çats... Com que es - cri -
 diu. _____ ¡Ar - mas al hom - bro!, si em se - guiu, que és un noi

Ram!... pa - ta plam!... Ram!... pa - ta plam!...

- vim de ma - la ga - na, _____ per - dem el temps lent els sol -
 dó - cil que us mou guer - ra. _____ Pas - sant, la gent, ens mig somn -

Ram!... pa - ta plam!... pa - ta plam, plam, plam!...

RATAPLIM!... RATAPLAM!...

NARCISA FREIXAS

6

- dats, que no hi ha res com fer cam - pa - na.
 - riu: som l'es - pe - ran - ça de la ter - ra!

Ram!... pa - ta plam!... pa - ta plam, pam, pam!... Qui de pe -
 Pe - tits a -

p Ram!... pa - ta plam!... Ram!... pa - ta plam!...

- tit no vol li - çons i ju - ga a ba - les i car -
 - mics en - di - as - trats! No són les ar - mes ni els sol -

RATAPLIMI... RATAPLAMI!...

NARCISA FREIXAS

pp

Ram!... pa - ta plam!... pa - ta plam, pam, pam!...

- trons, pen - sant no - més que a fer cam - pa - na, _____ de gran, si és
 - dats el que fa for - tai gran la ter - ra: _____ plo - ma per

1. Re - ta 2. pa - ta

lla - dre, a les pre - sons, o al Cor - ra - let sies mor de ga - na. ga - na.
 sa - bre, i un bon mall, que és el fu - sell de mi - llor guer - ra! guer - ra!

RATAPLIM!... RATAPLAMI!...

NARCISA FREIXAS

Per a acabar. *un de sol*

pim pa-ta pam. Es-tu-di-em, que higua-nya-rem. Pa-ta pim!... pa-ta

Tots. *Sostingut per 6 o 8 dels primers.*

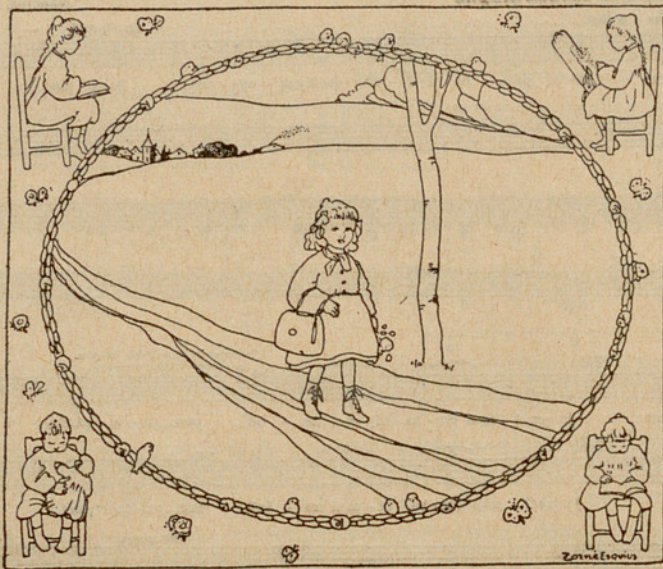
pam!... Ja que el mall sim-bo-lit-za el tre-ball, pam... pa-ta pam!...

Tots.

Ja que el mall sim-bo-lit-za el tre-ball, pam... pa-ta pam!...

Els dos últims compassos van acompanyats de dos cops de peu a terra.

LA DONETA

Tan petiteta,
tan petitona,
sap de fer puntes,
sap de llegir!...

Cap a l'escola
se'n va soleta,
canta que canta
tot el camí.

Els ocells callen
bell punt la senten,
i atents escolten
son cant frescall

Les papallones
d'ella no fugen:
ses mans rosades
mai no els fan mal!

Mare, maretà,
sol tenir feina:
ella bressola
el nen petit.

Per més que plori,
tan bé l'amoixa,
que com un àngel
queda adormit...

F. SITJÀ I PINEDA.

A Maria Rusñol Denis
LA DONETA

NARCISA FREIXAS

Allegro moderato.

Cant

Tan pe - ti -

Piano

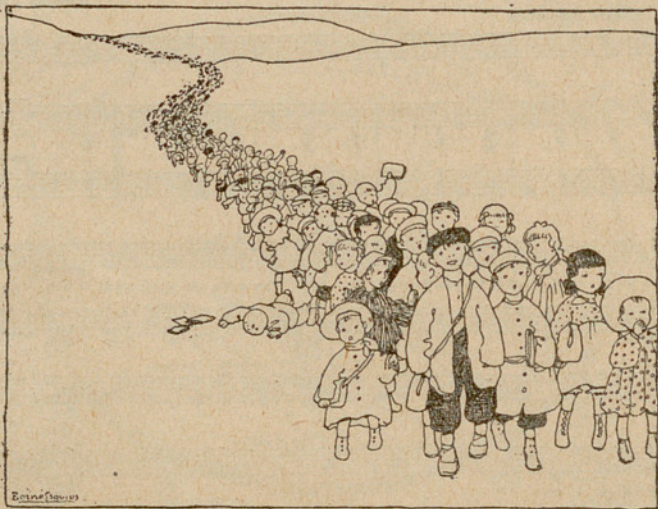
- te - ta, tan pe - ti - to - na, sap de fer pun - tes, sap de lle - gít... Cap a l'es - co - lá se'n va so - le - ta, can - ta que

can - ta tot el ca - mí

Per a acabar.

Rit.

LES FORMIGUES

Tinguem com les formigues
en el treball amor,
i diligents com elles
aprofitem els jorns.

Les hores de l'escola
no ens han de doldre, no;
són grans de blat les lletres
que hi aprendrem de cor.

Són grans de blat que un dia
en pa es tornaran tots,
en pa de saviesa
que és el pa millor!

Les hores de l'escola
no ens han de doldre, no;
tinguem com les formigues
en el treball amor!..

FRANCESC SITJÀ I PINEDA

A Dolora Miralbell Centeno

LES FORMIGUES

NARCISA FREIXAS

Allegretto.

Cant

Tin - guem, com les for - mi - gues, an el tre - ball a - mor, i, di - li - gents com
Són grans de blat que un di - a en pa es tor - na - ran tots: en pa de sa - vi -

Piano

p *pp*

e - lles, a - pro - fi - tem els jorns. Les ho - res de l'es - co - la no ens
e sa, que n'és el pa mi - llor! Les ho - res de l'es - co - la no ens

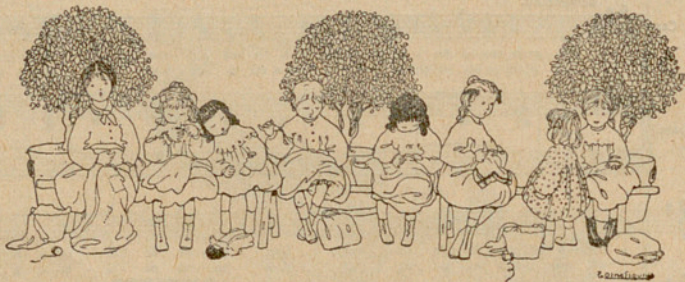
Poco cresc.

Un poco rit. *A tempo.* *Rit.*

han de dol - dre, no: són grans de blat les lle - tres que hi a - pen - drem de cor.
han de dol - dre, no: tin - guem, com les for - mi - gues, an el tre - ball a - mor!

Rit. *p*

L'AGULLA

Un tresor
que no té fi
és l'agulla
de cosir.

Tan lluenta,
tan xiqueta,
feina vol,
feina voldrà.

Per més feina
que li donis,
ella mai
se'n cansarà.

Amb el fil
per cabellera,

cus que cus
que cosirà.

Si la mà
es torna mandrosa,
mai la tasca
finirà.

Au, petita,
mà feïnera,
corre, vola,
vés lleugera.

Que si no
la pobra agulla
de rovell
se'n vestirà.

A Rosalia Osonio i Florit

L'AGULLA

NARCISA FREIXAS

Allegro vivace.

Cant.

Un tresor que no té fi n'és l'a - gu-lla, n'és l'a - gu-lla; un tres-

Piano

- sor que no té fi n'és l'a - gu-lla de co - si. Tan llu - en - ta, tan xi - que - ta, fei - na

Rit.

vol, fei - na vol - drà. Per més fei - na que li do - nin, e - lla - mais n'can - sa - rà.

EL PARENOSTRE DELS INFANTS

La mare ens desvetlla
De genolls al lit
i amb les mans plegades,
Pare nostre hem-dit,
Criador magnànim,
de les coses,

vull ser bon minyo;
doneu-me memòria
per saber la lliçó.
Pa de cada dia
doneu-me, Senyor,
joguines i estampos

i bresques i mató.
Criador magnànim
de les coses,
no em deixeu mai sol;
m'escapen mentides
i la mare no ho vol...

NOGUERAS OLLER

EL PARENOSTRE DELS INFANTS

NARCISA FREIXAS

Larghetto.

Cant

La ma-re ens des - vet - lla. De ge - nols al lli t amb les mans ple -
 Pa de ca - da di - a do - neu - nos Se - nyó; jo - gui - nes ies -

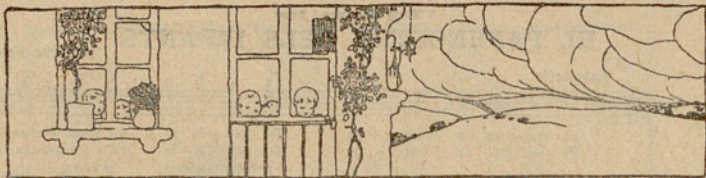
Piano

A tempo.

- ga - des, pa - re - nos - tre ben dit. Cri - a - dor mag - nà - nim de les co - ses,
 - tam - pes i bres - ques i ma - tó. Cri - a - dor mag - nà - nim de les co - ses,

Rit.

yull ser bon mi - nyó: do - neu - me me - mò - ria per sa - ber la lli - çó.
 no em dei - xeu mai sol: m'es - ca - pen men - ti - des i la ma - re no ho vol.

A Pilar Puig i Macià

EL DIJOUS A L'ESCOLA

NARCISA FREIXAS

Mod^{to} non marziale.

Cant

Quan és di - jous i fa mal di - a, guai-tem els

Piano

nú - vols amb des - con - sol. O San-ta Cla - ra! deu l'es-com - bra - da!

EL DIJOUS A L'ESCOLA

NARCISA FREIXAS

(Popular)

Fa - rà bon di - a si Déu ho vol. Sol, so - let, vi-nan's a

veu - re, vi-nan's a veu - re. Sol, so - let: vi-na'm a veu-re, que tinc fred

(Original)

Si fa bon temps, prou que en sho con - ta la ca-der - ne - ra des del bal -

EL DIJOUS A L'ESCOLA

NARCISA FREIXAS

- có. ¡Tan-quem els lli-bres, que són les dot-ze!... i els car-ti - pas - sos van

a re - có! la la tar - da cap a ju - gar,

(Popular.)
que a - vui no és di - a d'es - tu - di - ar!... Sol, so - let: vi-na'ns a

EL DIJÓS A L'ESCOLA

NARCISA FREIXAS

veu - re - vi - na'ns a veu - re. Sol, bon sol! i a la mun - ta - nya, que és di - jous! .

mf *Poco rit*

Quan és dijous
i la mal dia,
guaiem els núvols
amb desconsol
O Santa Clara,
deu l'osombrada,
farà bon dia
si Déu ho vol.

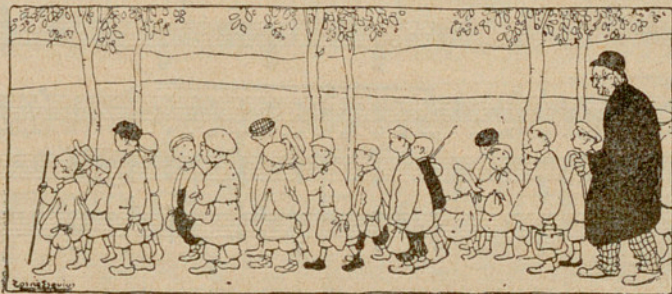
Sol, solet,
vina'ns a veure,
vina'ns a veure.
Sol, solet,
vina'ns a veure
que tinc fret.

Si fa bon temps,
prou que ens ho conta
la cadenera
des del balcó...
Tanquem els llibres,
que són les dotze!

i els cartipassos
van a recóll...
I a la tarda
cap a jugar,
que avui no és dia
d'estudiari!..

Sol, solet,
vina'ns a veure,
vina'ns a veure.
Sol, bon sol,
i a la muntanya
que és dijous.

NOGUERAS OLLER

A la Lliga del Ben Mot

VOT D'INFANTS

NARCISA FREIXAS

Cant

Amb ses llengües tan pe - ti - tes
L'ho-me sol amb gran bai - xe - sa

Piano

els o - cella pe - tits pe - tits amb ses llengües tan pe - ti - tes els o - cella fan cants bo - nics
ne fa ts per blas - fe - mar l'ho-me sol amb gran vi - le - sa se com -

1.

2.

- plus en mal - par - lar. De ma par - la ca - ta - la - na ca - ta - la - na cap bui -

VOT D'INFANTS

NARCISA FREIXAS

ten.

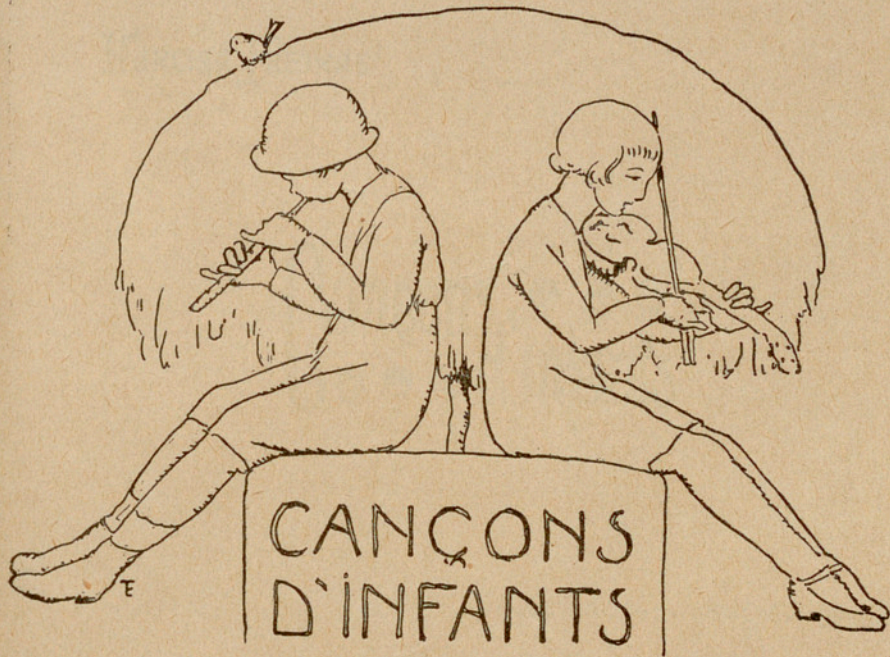
- ze - sa no en vull fer amb ms dol - ça i be - lla par - la re - ne - gai - re no en vull ser.

Els bons fills de Ca - ta - lu - nya d'a-quest any l'hem de lliu -
 De ja - mai mal - par - là amb e - lla d'e - mal - tir - la ben ar -

1. rar els bons fills de Ca - ta - lu - nya sem - pre a - munt l'hem d'en - lai - rar
 - dits de ja mai blas - fe - m a mb e - lla fem - ni

2. *ff* vot des de pe - tits.

TERCERA SÈRIE

Arxiu General de la Diputació de Barcelona. Biblioteca

NARCISA FREIXAS

NARCISA FREIXAS

Cançons,
d'infants

The title 'Cançons, d'infants' is written in a simple, rounded, hand-drawn font. The word 'Cançons,' is on the top line, and 'd'infants' is on the bottom line. Six small, simple line drawings of children's faces are integrated into the text: three are positioned above the 's' in 'Cançons,' and three are positioned below the 'd' in 'd'infants'.

ILLUSTRACIONS DE TORNÈ ESQUIUS

Pròleg

Quan la pietat filial ha trucat al cor de tants patricis il·lustrés per retre homenatge a Narcisa Freixas i fer perdurable la seva memòria, tots han tingut la sensació que, responent-hi, complien amb un deure sagrat, i cada un d'ells ha volgut teixir-hi la seva sempreviva. Mes, o prodigi! les semprevives s'han tornat oloroses: tal és de pur, d'amorós, de gai i de tendre, el record de Narcisa Freixas.

Hom diu que és la mare espiritual de tots els nostres infants, mes jo diria que n'és la filla. Qui sinó l'ànima dels infants podria haver-li ensenyat de dir cantant tan belles i enciseres coses! Mes ella, tot allò que d'ells havia après, amb quanta generositat ha sabut retornar-los-ho! Però en aquest retorn, l'esperit de l'amor maternal hi ha deixat un rastre; una goteta de sang del seu cor, que les caldeja, preservant-les de morir.

Mes ara, amb quines paraules definiria jo la valor i suggeriria l'eficàcia de les cançons de Narcisa Freixas?

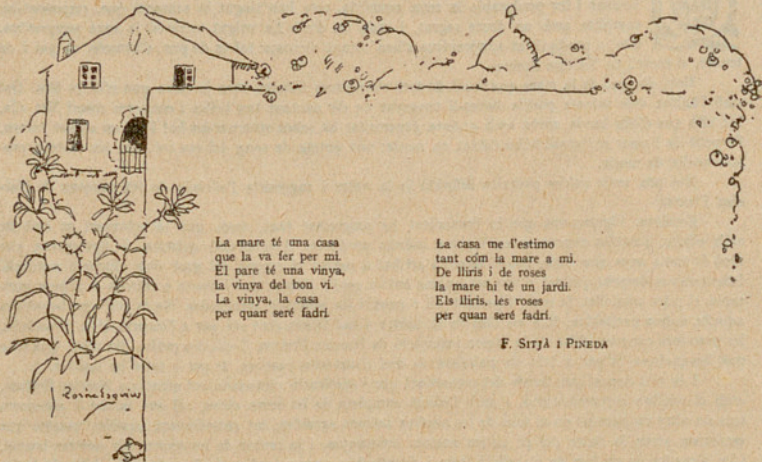
Escolteu. Figureu-vos que la humanitat ha progressat tant, tant, que ja solament es nodreix amb elixirs, pastilles concentrades, i altres infinits productes d'elaboració química. I figureu-vos que això fa tants anys que dura, que el món ha arribat a perdre el record del gust dels aliments naturals. I figureu-vos després que tot d'una arriba una ànima genial i bona, que inventa o retroba el préssec veritable, el raïm assolellat, la mel, el pa amb oli o nous, i les ametlles ensucrades. No és cert que beneïriem aquella ànima caritativa, tots els dies de la nostra vida? Doncs això són per a l'esperit de la menudalla, les precioses cançons, filles de la fresca inspiració de Narcisa Freixas. I qui diu petits, diu prou. Que si la mel bosquetana és per a tots els paladars, la mel d'aquestes cançons, és per a totes les ànimes.

I és així doncs, que demés del monument que l'admiració ciutadana vol aixecar a Narcisa Freixas, amb el marbre commemoratiu, i amb l'edició completa de les seves obres, cal que també li aixequem tots un altre monument en el fons de les nostres ànimes agraiades, tot remembrant aquelles tonades que escampen arreu la flaire del pi de les nostres muntanyes, i la sentor de les violes dels nostres boscos, i les alenades de perfum de clavells i roses i ginesta dels nostres jardins de Barcelona, la dolça, la forta, l'afligida, la maternal, l'única.

Barcelona 1928.

ÀMADEU VIVES.

LA CASA

La mare té una casa
que la va fer per mi.
El pare té una vinya,
la vinya del bon vi.
La vinya, la casa
per quan seré fadri.

La casa me l'estimo
tant com la mare a mi.
De lliris i de roses
la mare hi té un jardí.
Els lliris, les roses
per quan seré fadri.

F. SITJÀ I PINEDA

LA CASA

NARCISA FRÉIXAS

Cant

La ma-re teu-na ca-sa que la va fer per
ca-sa mè l'es-ti-mo tan com el pe-rea

Piano

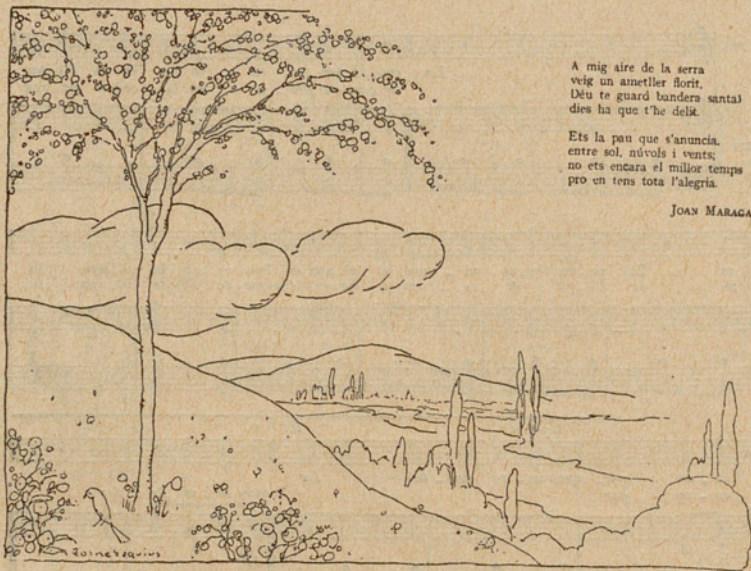
mi El pa-re teu-na vi-nya la vi-nya del bon vi la vi-nya la
mi de lli-ris i de ru-ses la ma-re hi teunjar-di lo vi-nya la

1. vegada *D.C.* 2.

ca-sa per quan se-ré fa-dri La quan se-ré fa-dri
ca-sa per per

ff

L'AMETLLER

A mig aire de la serra
veig un ametller florit,
Déu te guard bandera santa!
dies ha que t'he delit.

Ets la pau que s'anuncia,
entre sol, núvols i vents;
no ets encara el millor temps
prò en tens tota l'alegria.

JOAN MARAGALL

L'AMETLLER

NARCISA FREIXAS

Piano

Cant

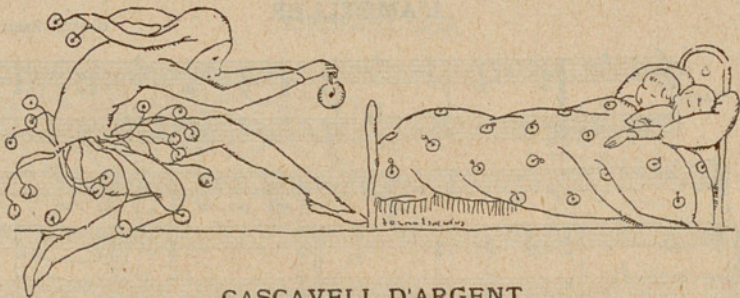
Piano

FI

A mig ai - re de la se - rra

veig un a - met - ller flo - rit Deu to guard ban - de - ra blan - ca

di - es ha quet' he de - lit di - es ha quet' he de - lit

CASCAVELL D'ARGENT

NARCISA FREIXAS

Cant

Cas.ca.vell d'ar.gent to.ta la xi.ca.lla a.dor.mi.da sent

Piano

la te.va ri.a.lla d'ar.gent la te.va ri.a.lla d'ar.gent

The musical score consists of two systems. The first system includes a vocal line (Cant) and a piano accompaniment (Piano). The second system continues the vocal line and piano accompaniment. The lyrics are written below the vocal line.

CASCAVELL D'ARGENT

NARCISA FREIXAS

Dring den - can - ta - ment re - pi - queig d'ar -

gent El re - pi - ca - ment riu so - no - ra - ment.

CASCAVELL D'ARGENT

Cascavell d'argent,
tota la xicalla
adormida sent
la teva riulla d'argent.

Dring d'encantàiment,
repiqueig d'argent,
El repicament
riu sonorament.

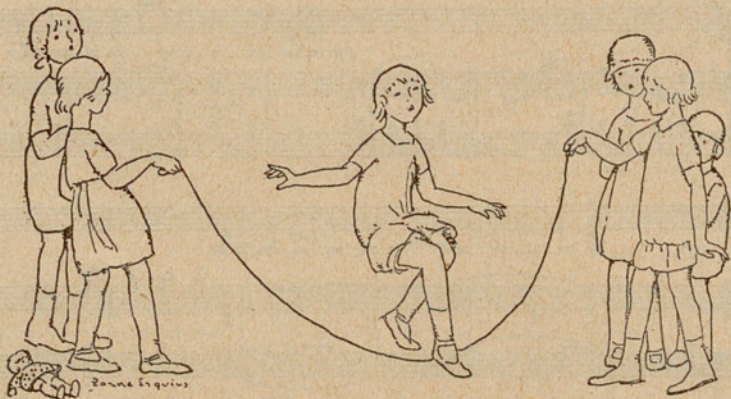

Cascavell d'argent,
lluna dintre l'urna,
cristall transparent
de la pau nocturna d'argent.

L'infant té la robà
al capçal del llit,
Si moueu la roba,
repica la nit.

J. M. LÓPEZ PROÓ

SALTANT A LA CORDA

NARCISA FREIXAS

Cant

Les ni - ne - tes tot sal - tant creixen

Piano

A musical score for the song 'Saltant a la Corda'. It features a vocal line (Cant) and a piano accompaniment (Piano). The vocal line has the lyrics 'Les ni - ne - tes tot sal - tant creixen'. The piano part consists of two staves, with the right hand playing a melody and the left hand providing harmonic support.

SALTANT A LA CORDA

NARCISA FREIXAS

creixen creixen creixen los ni - ne - tas tot sal - tant creixen creixen ies fan grans. El pa -

reus diu sal tai brinca ja et vindrà el temps de i re - pos que en el món al qui s'a - tu - ra li pa -

Les ninetes tot saltant
creixen, creixen i es fan grans.

El pare ens diu salta, brinca,
ja et vindrà el repos forçós,
que en el món al que s'atura
li passa al davant tothom.

Quan la mare era xiqueta
diu que saltava com jo,
la meva àvia també ho feia.
Salten tots els infants.

Fem com l'àvia i com la mare,
fem com tots els infants,
saltem sempre amb corda o sense,
que se'ns enforteixi el cor.

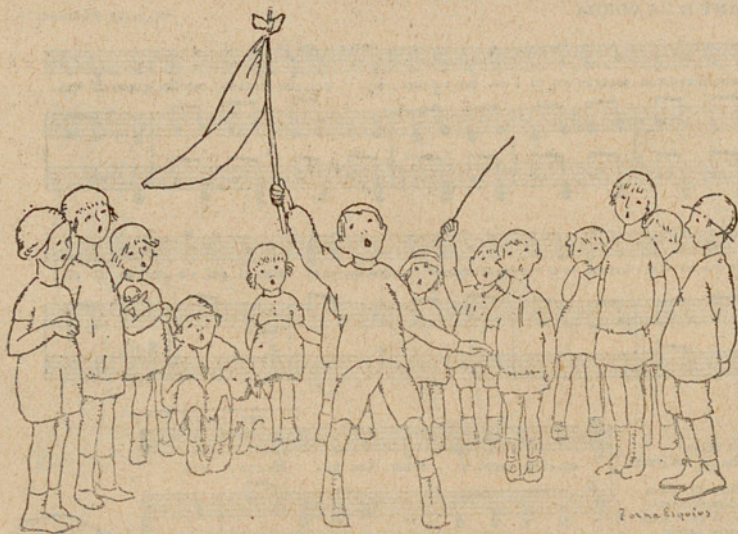
PER FINAL.

me al da - vant to - thom. Les ni - Bo - na nit.

I fent-nos passar les ganes
saltem sempre, i quan rendits
ens diuen prou les cametes,
ens en anem a dormir...

Bona nit!

Torna hi quies

Lletres de F. SITJÀ i PINEDA

MARCISA FREIXAS

Cant

Dolç es can-tar quan per la Pàtria es can - ta. Lla-vors els

Piapo

HIMNE

NARCISA FREIXAS

cants pugea mes al que'l sol Cançants se creix si la cançó n'es

be-lla creixer vo'jemper fer la Pa-tria gran Que a nos-tres

veus to-tes les veus s'a- jun- tin to'ta somger - mans per un ma-teix vo- ler

rall

HIMNE

NARCISA FREIXAS

El mon es gran per engrandir la Pa - tria
 non nom i llei tot - hom i ha de sa -

ber Al - sarem nostra ban - de - ra
 ben en lai - re fins al

sol que s'ial cor la veugo - ver - na
 la cançó ar - ri - ba a l'lion vol

HIMNE

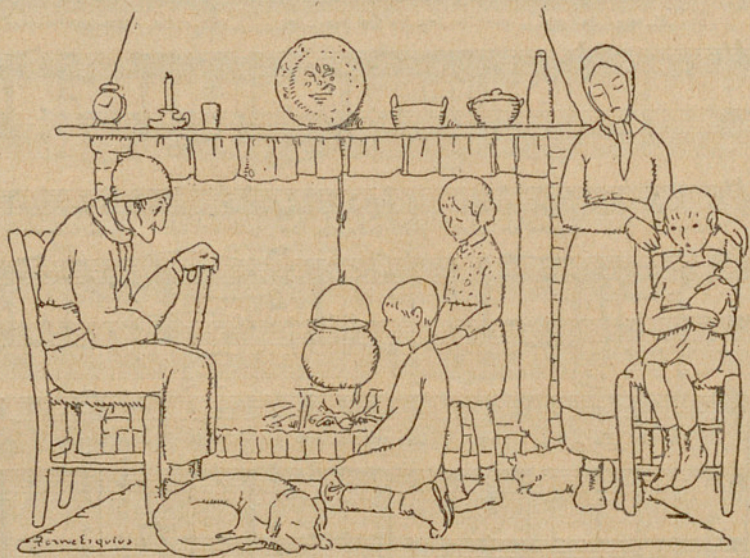
NARCISA FREIXAS

Al·sen la veu per so·bre les tem·pes - tes i els o·dis tots al·cem la veu can·

tant si·guem ar - dits per fer la Pa·tria for - ta donem els cors per

fer la Pa - tria gran Do - nem els cors per fer la Pa - tria gran.

VORETA EL FOC

VORETA EL FOC

NARCISA FREIXAS

Cant

Do l'hi - vern quees fre - da l'en - tra - da de fosc el quees
 a - que - llaho - ra fu - jo del meu hoyt en - tra
 Ma - re plo - ra jo no tinc con - sol ja se
 - má queun di - a veanaa có - rrer mon qua e -

Piano

que - da fo - ra se li ge - la'l cor
 dins de ca - sa see vo - re - tal foc
 per que plo - ra plo - ra per l'An - ton
 raa guta ca - sa noe - ra bon mi - nyo'

1
 2

Per xoem A - lla - vo - res l'a - vi ens can -
 El ger. Les can - çons del a - vi li se -

VORETA EL FOC

NARCISA FREIXAS

1.

ta can - çons mes ai de ve - ga - des veig plo - raia tot - hom. Quan la
 ieu des - torb mai en - tra - tas ca - sa quan se fe - ia

2. per acabar

fosc Com sem - pree - ra fo - ra se li ge - la'l cor

VORETA EL FOC

De l'hivern, que és freda
 l'entrada de foc.
 El que es queda a fora
 se li gela el cor.

Per xo en aquella hora
 fujo del meu hort.
 Entro a dins de casa,
 sec voreta el foc.

Aleshores l'avi
 ens canta cançons.
 Mes ail de vegades
 veig plorar tothom.

Quan la mare plora
 jo no tinc consol.
 Ja sé perquè plora,
 plora per l'Anton.

El germà que un dia
 va anar a córrer món.
 Quan era aquí a casa
 no era bon minyó.

Les cançons de l'avi
 li feien destorb.
 Mai entrava a casa
 quan se feia fosc.

Com sempre era a fora
 se li gelà el cor.

MERCÈ GARÍ

LA SON SONETA

NARCISA FREIXAS

Cant

Piano

La son so - ne - taes a - qui

LA SON SONETA

NARCISA FREIXAS

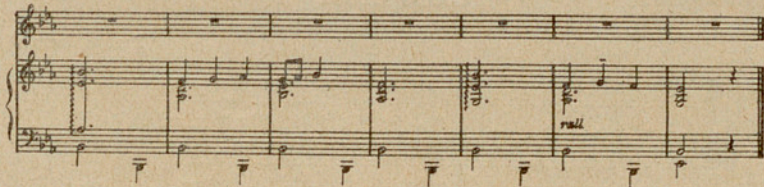
a. rra a rri - bat de pun - te - tes _____ Du ves - tit co - lor de

nit va co - ro - na - da des - tre - lles La son so -

ne - taes a - qui La son so - ne - taes vea veu - re

LA SON SONETA

NARCISA FREIXAS

La son soneta és aquí,
ara ha arribat de puntetes,
duu vestit color de nit,
va coronada d'estrelles.
La son soneta és aquí,
la son soneta us ve a veure.

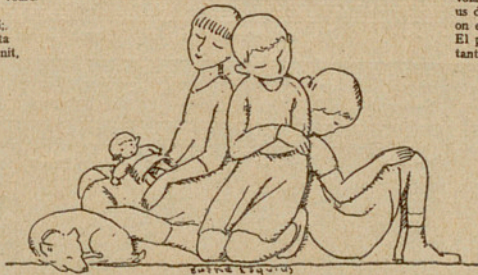
La son soneta és aquí,
si la voleu fer contenta
direu ben baix: bona nit.

LA SON SONETA

i aclucaren les parpelles.
La son soneta ha vingut
per si voleu anar amb ella.

La son soneta us durà
volant entre sol i terra;
us durà dret a un país
on els somnis d'or floreixen.
El país que s'evasix
tantost el sol es desperta.

APEL LES MESTRES

L'ORFENET

NARCISA FREIXAS

Cant

Ja to-quen les cam - pa - nes el toc de

Piano

fp *pp*

Detailed description: This system contains the first two lines of music. The top line is for the voice (Cant) in a treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 3/4 time signature. It begins with a whole rest, followed by a double bar line, and then a series of quarter notes: G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4. The bottom line is for the piano (Piano) in a grand staff (treble and bass clefs). It features a series of chords and single notes, with dynamic markings *fp* (fortissimo piano) and *pp* (pianissimo) indicated.

l'o - ra - ció. El sol s'en - va a la pos - ta quin fred i

fp

Detailed description: This system contains the next two lines of music. The vocal line continues with quarter notes: F#4, E4, D4, C4, B3, A3, G3. The piano accompaniment continues with chords and single notes, including a dynamic marking of *fp* (fortissimo piano).

L'ORFENET

NARCISA FREIXAS

qui - na pó.

mes mogut

pp *ppp*

L'ORFENET

Ja toquen les campanes
el toc de l'oració.
El sol se'n va a la posta
Quin fred i quina por!

La mare diu que és morta,
el pare així m'ho ha dit
quan ell me l'ha ensenyada
estesa sobre el llit.

Baixet jo l'he cridada:
«Mare, vull venir amb vós!
jo vull anar amb la mare!»
Mes, all no m'ha respost.

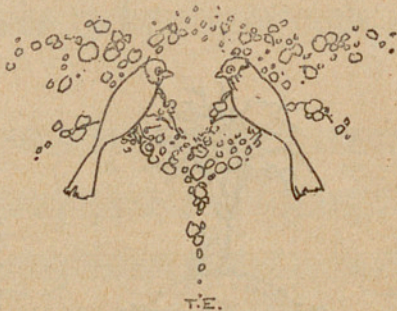

Cada vespre a la cambra,
ans de ficar-me al lit,
«Resem a Déu — em deia —
que ens doni bona nit.

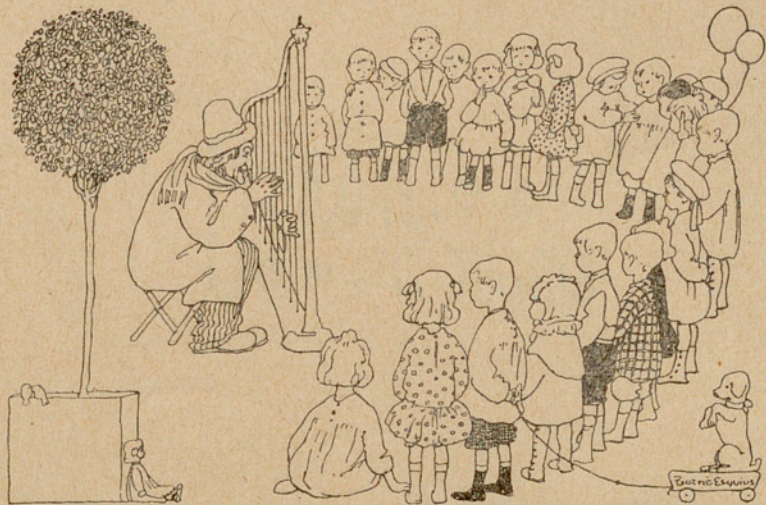
Que mai ens desempari,
perquè l'estimem molt.
Avui, quina tristesa
haver de resar soll.

I al bell peu de la porta
oblidat l'orfenet,
al so de les campanes
s'adorm mig mort de fred.

LLUISA DENIS DE ROSSINYOL

CANÇONS D'INFANTS.

NARCISA FREIXAS

Cançons
d'infants

The title 'Cançons d'infants' is written in a decorative, rounded font. The letter 'n' in 'Cançons' is particularly large and stylized. Six small, simple line drawings of children's faces are integrated into the text: three are positioned above the 'n' and 's' of 'Cançons', and three are positioned below the 'd' and 'i' of 'd'infants'.

IL·LUSTRACIONS DE TORNÉ ESQUIUS

Pròleg

CAÇONS per a infants?... ¡Oh, quina meravella un aplec de tonades, amb llurs respectives lletres, pròpies per a entonar els nins! S'entén, si, com és de llei, tenen les característiques indispensables per tal que, donant-los goig de taral·lejar-les, no els siguin nocives en cap sentit.

Les cançons infantils han d'ésser fresques i pures, ingénues i senzilles, com un reflex d'un ocell lliure en l'espai, com el remoreig d'un fontinyol escorrent-se per entre la molsa d'un prat, o com els sospirs de la Naturalesa, en despertar-se al bes de l'alba i amb la frescor de la rosada del matí.

Una melodia i una lletra joioses o heròiques, adequades a llur tendra edat, sembla que, posant-los ales, enforteixin físicament els nens, i els afirmen a la vida per a fer-los saborejar, més que no pas les joguines, les delícies de la terra la qual, ells, amb llurs gràcies, converteixen en cel, beneint l'hora en què van venir al món. Les cançons — sobre tot si són amb gestos — els infonen coratge i optimisme. Els de temperament melangiós, per si sols, ni per a cantar-ne de tristes, tenen esma. Aquests, com els que per son natural són riallers, si hom s'esforça a ensenyar-los-hi'n de ben alegres, esdevenen, a la fi, enjogassats, sans de cos i d'esperit, i àdhuc de vegades (encara que amb candorosa petulància), presumint fatxendosos, com les persones grans, llurs habilitats i llurs mèrits. Res com una cançó els dona tanta consciència que realment existeixen i que són éssers pensants que aponcellen, frisosos de fondre's amb l'humanitat. Res com la música pot contribuir, recreant-los, a llur formació espiritual.

Per a compondre'n, de cançons per a la mainada, dintre llur simplicitat, ultra ésser molt artista, un expert observador de l'instint dels petits i posseir no escassos coneixements musicals, s'ha de tenir un gran cor paternal i un profund sentit pedagògic, si vol seguir-se amb els cants un mètode educatiu. Ningú, doncs, com una dona, amb les excelsos qualitats susdites, n'escriurà de millors ni amb més bons i positius resultats.

Aquesta dona extraordinària, d'una sensibilitat tan exquisida, per glòria de l'art i de la infantesa, l'hem tinguda, o més bé, la tenim i la tindrem eternament, en esperit, a casa nostra, en la malaurada compositora Na Narcisa Freixas, el «Clavé dels infants», com algú, amb molt d'encert, pel seu apostolat musical, va qualificar-la en vida.

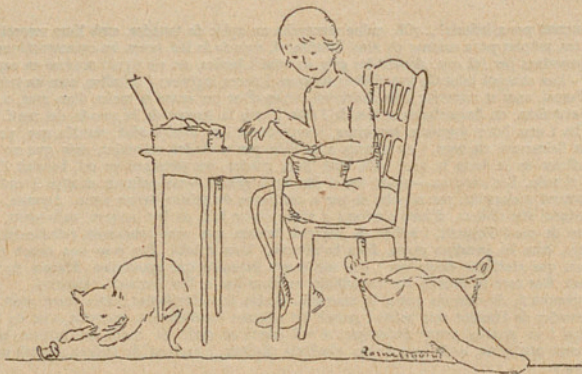
Ella, amb les seves inspiradíssimes cançons, s'ha fet mereixedora per sempre més de la nostra gratitud. Ella, alhora que el tornaveu de l'amor matern, és l'harmonitzadora del reflex de l'ocell lliure en l'espai, del remoreig del fontinyol escorrent-se per entre la molsa del prat, i dels sospirs de la Naturalesa, en despertar-se al bes de l'alba i amb la frescor de la rosada del matí. Ella, amb les seves dolces i puríssimes melodies, és la llum guadora de l'ànima infantil, àvida d'enriquir el tresor dels seus tendres coneixements. Ella és l'artista eximia, conscient de la seva obra educativa. Ella és la dona ideal, amb un gran cor de mare que, sacrificant-se amb goig, desinteressada, vessa tendreses arreu. Ella és immortal, com l'art que a tota hora va encisar-la.

Sigui, doncs, aquest... diem-ne Pròleg, el modest ramell de perpetuïnes que, en recordança eterna i amb l'admiraçió més sentida, avui retem a la seva santa memòria.

Agost de 1928.

IGNASI IGLÉSIAS

EL DIDALET

Didalet
senyoret,
que de plata
vas vestit,
guarda bé
de l'agulla
la punteta
del meu dit.

Del meu dit
falaguer
que és l'heren
de la maneta
i l'anell
portarà
quan ne seré
casadeta.

Passa el vent
furiat,
les finestres
les finestres,
passa el vent
furiat
les finestres
empenyent.

Quin hivern
fa tan fred,
vina vina,
vina vina,
vina vina.
Quin hivern
fa tan fred,
vina vina,
didalet

Fes-li un nin
al meu dit,
que l'agulla
ja t'espera.
Fes-li un niu
tebió,
que haig de fer
tot un gipó.

F. SRIJÀ I PINEDA

EL DIDALET

NARCISA FREIXAS

Cant

Di - da - let se_nyaret que de pla_ta vas ves_fit guarda bo de l'a_gulla la pun

Piano

The first system of the musical score consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is written in a treble clef with a key signature of two flats and a 2/4 time signature. The piano accompaniment is written in a grand staff (treble and bass clefs). The lyrics are: "Di - da - let se_nyaret que de pla_ta vas ves_fit guarda bo de l'a_gulla la pun".

te_ta del meu dit del meu dit fa_la_guer ques'he_reude la ma_ne_ta i la_nell por_ta.

The second system continues the musical score. The vocal line and piano accompaniment are shown. The lyrics are: "te_ta del meu dit del meu dit fa_la_guer ques'he_reude la ma_ne_ta i la_nell por_ta."

ra quan ne se_re ca_sa_de_ta Passal vent fu_ri_ ent les fi_nes_tresles fi_nes_trespas_sil

The third system concludes the musical score. The vocal line and piano accompaniment are shown. The lyrics are: "ra quan ne se_re ca_sa_de_ta Passal vent fu_ri_ ent les fi_nes_tresles fi_nes_trespas_sil".

EL DIDALET

NARCISA FREIXAS

tranquil

vent fu-ri-ent les fi-nes, tres empe-nyent Quinhi-vern fa tan fred vi-na vi-na vi-na

vi-na Quinhi-vern fa tan fred vi-na vi-na di-da-let Fesliun niu al meu

ten

dit que l'a-gulla ja t'es-pe-ra fesliun niu te-bi-ó que haigde fer tot un gi-po

CANÇÓ DEL REPÒS

Demà és lo Sant Diumenge
 Diumenge i bon repòs
 Oh, quina joia!
 Diumenge i bon repòs
 dia amorós!

També reposa el dia
 Quan ve el mantell ondrós
 de nit serena!
 Diumenge i bon repòs,
 dia amorós!

Reposa el camp quan dona
 el fruit més abundós
 que el cos demana

Diumenge i bon repòs,
 dia amorós!

Reposen les ocelles
 en el brancam frondós
 Déu nos envia
 Diumenge i bon repòs
 dia amorós!

La tasca de la vida
 té un sepulcre envejós
 Que nos donga
 al Cel un bon repòs!
 dia amorós!

ARTUR MASRIERA

NARCISA FREIXAS

Allegretto

Cant

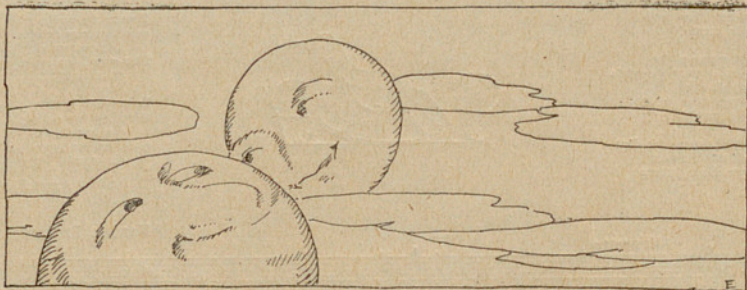
De-mà es lo Sant Di-men-ge Di-men-ge i bon re-pos Di-

Piano

men-ge i bon re-pós Oh qui na-jo-ia Di-men-ge i bon re-pós di-a mo-rós.

per acabar

LA LLUNA... LA BRUNA

La lluna, la bruna,
vestida de dol;
sa mare la crida,
padrastré no ho vol
Sa mare és la Terra
padrastré és el Sol
—Obliada la Lluna—
baixet li sol dir:
—Jo et dono la vida

i et vull sols per mi—
El Sol té una capa
de foc flamejant,
que a la Terra tapa
tot lo del davant.
La Terra llavors
li diu tot baixet,
amb son dolç somriure
i fent-li l'ullet:

—Escalfa'm l'esquena
que hi tinc massa fred.—
El Sol no malpena
i ho fa de seguit.
Quan el Sol se gira
la Lluna ha sortit.
La Terra i la Lluna
sobtant la foscor,
es miren, s'abraquen

i es fan un petó,
i la Terra s'omple
de blanca claror.
La Lluna, la bruna
vestida de dol;
sa mare la crida,
padrastré no ho vol.
Sa mare és la Terra.
padrastré és el Sol.

NOGUERAS OLLÉ

Alegre

NARCISA FREIXAS

Cant

La lluna la bruna ves-ti-da de dol sa ma-re la cri-da sa-
sol teu-na ca-pa de foc fla-me-jant que a la te-rra ta-pa-que a

Piano

LA LLUNA... LA BRUNA

NARCISA FREIXAS

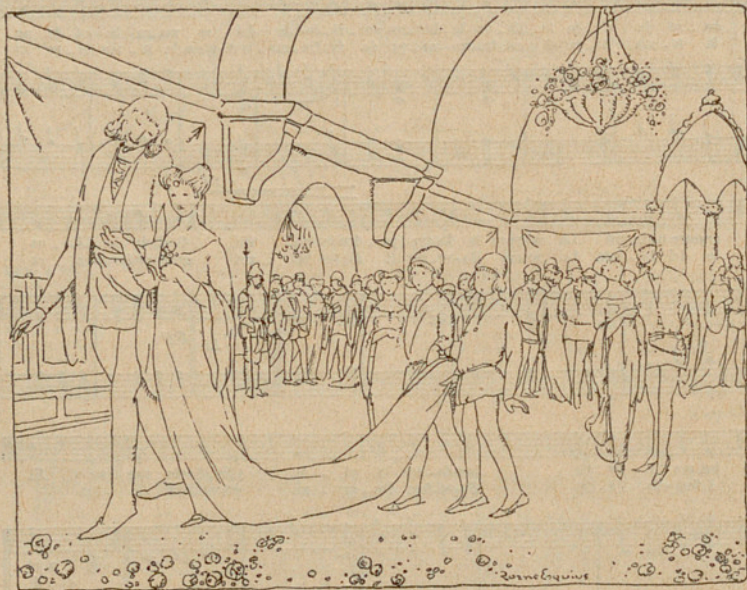
ma - re la cri - da la, llu - na la bru - na ves - ti - da de dol sa ma - re la cri - da pa
la te - rra ta - pa el sol teu - na ca - pa de foc fia - ma - jant que a la te - rra ta - pa tot

drastre no ho vol La mare es la Te - rra pa - drastre el Sol O - bli da la Llu - na
lo del de - vant La te - rra lla - vo - res li diu tot bai - xet ambe dolç som riu - re

bai - xet li sol dir Jo es do - no la vi - da i et vull sols per mi El
i fent - li Pu - llet Es cal fem l'es - que - na que tinc molt de fret

D C
Al F!

LA FILLA DEL CARMESÍ

LA FILLA DEL CARMESI

NARCISA FREIXAS

Cant

Piano

Pe-ti-te-ta l'han ca-sa-da la fi-lla del Car-me-si de tant pe-ti-to-ta
 que e-ran oes sap cal-çar ni ves-tir de tant pe-ti-te-ta que e-ran oes sap cal-çar ni ves-tir.

Petiteta l'han casada
 la filla del Carmesi
 de tan petiteta que era
 no es sap calçar ni vestir.
 Han de bufar-li les sospes
 i amorosir-li el coixí;
 la calçaven dotze dames,
 la vestien trenta sis.

El comte diu a sa mare:
 — Gentil muller m'heu triat;
 rossa com les ginesteres

dolça com el respirar,
 mes l'heu triada xiqueta
 que tota em cap a la mà
 Quan se lleva vol rondalles.
 Quan va al llit l'haig de gronxar
 si aixeca els ulls i no em troba
 es posa a plorar i xiuciar.
 Amb el Rei me n'auria
 si em volgués a son costat
 Deixaré la Carmesina
 i vejam si creixerà. —

JOSEP CARNER

LA DANSA

Tot el que dansa
la joia alcança,
dansen les roses
del meu jardí.

Dansen les fulles
acaronant-se,
dalt de la serra
de bon matí.

Jo dansaria
al mig de la plaça
amb la nineta
dels meus sospirs.

Mon cor batega
sols de pensar-hi
la noble dansa
s'ha fet per mi.

LA DANSA

NARCISA FREIXAS

Cant

Tot el que dan-sa la jo-ia al can-sa dan-sen les
Jo dan-sa - ri-salmitj de la pla-ça amb la ni-

Piano

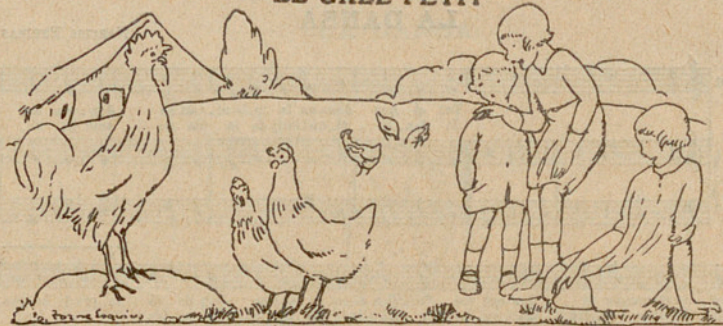
ro-ses del meu jar di Dansen les fu-les a ca-ro-nanteso dalt de la se-rrade bonna.
ne-tadels meus sospirs Mon cor ba-te-ga sols de pen-sar hi la no-ble

1.

ti. dan-sa s'hafet per mi.

2.

EL GALL PETIT

Qui-qui-ri-que
el gall petit,
co-co-ro-coc
la polla rossa,
esgarrapant
sempre la vida
es va guanyant!

Qui-qui-ri-que
el gall petit,
co-co-ro-coc
la polla rossa,
siguem pacients
de sol a sol

fent sempre allò
que el mestre vol
Ell s'ha envellit
amb el neguit
de fer saber
per saber viure.

Ell sap del món
els bons camins
tots plens de sol
i gessamins
Qui-qui-ri-que
el gall petit.

co-co-ro-coc
la polla rossa
Ell també sap
adolorit,
camins de pena
i de neguit

F SITJÀ i PINEDA

NARCISA FREIXAS

Cant

Qui - qui - ri - que el gall pe - tit co - co - ro - coc la po - lla ros - sa

Piano

EL GALL PETIT

NARCISA FREIXAS

es - gar - ra - pant es - gar - ra - pant sempre la vi - da es va guanyant Qui - qui - ri -

que el gall pe - tit co - co - ro - coc la po - lla ros - sa

Si - guém pa - cients de sol a sol fent sem - pre a lló que el mes - tre vol.

EL REI NEGRE

An els nens que van a estudi
i que saben la lliçó
el Rei negre se'ls estima
i no els porta mai carbó.
tra-lara-la tra-lara tra-lara-la.

Pro si fan rebequeries
o no saben menjar bé,
se'ls emporta a la muntanya
i els carbons els hi fa fer.
Tra-lara, etc., etc.

I a les nenes amoroses
i que saben llegir bé
els hi porta moltes nines
perquè s'entreguin bé
Tra-lara, etc., etc.

Pro a les que són mentideses,
i que mai volen fer res,
les destina per fregones
i la cuina els hi fa fer.
Tra-lara, etc., etc.

EL REI NEGRE

NARCISA FREIXAS

Cant

A n'els nens que van a es-tu-di i que sa-ben la lli-

Piano

pó el Rei negre's'als es-ti-ma i no els por-ta mai car-bó Tra la ra

la ra la trala ra la la tralala ra la tralalala la.

Per a continuar Per acabar

LA DANSA DE LES ESTRELLES

NARCISA FREIXAS

Allegretto

Cant

A l'en-torn de Déu, que les ha cre-a-des

Piano

quan el sol es pon fent nei-xer la nit sur-ten les es-tre-llas i amb les llums tre-

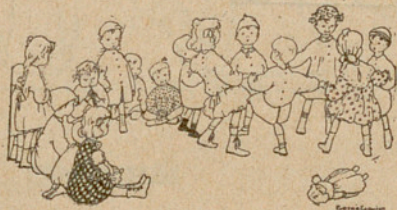
na-des dan-sen-tre-els nú-voles amb un lleu bro-git.. La te-rra s'omple de blan-a re-

LA DANSA DE LES ESTRELLES

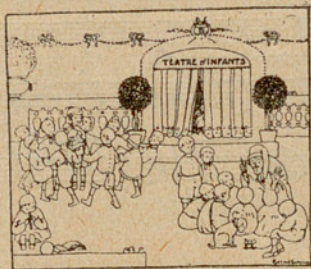
NARCISA FREIXAS

mor i la lluna mi-ra, des-fent la fos-cor. L'in-fant som-ni-a son som-ni més

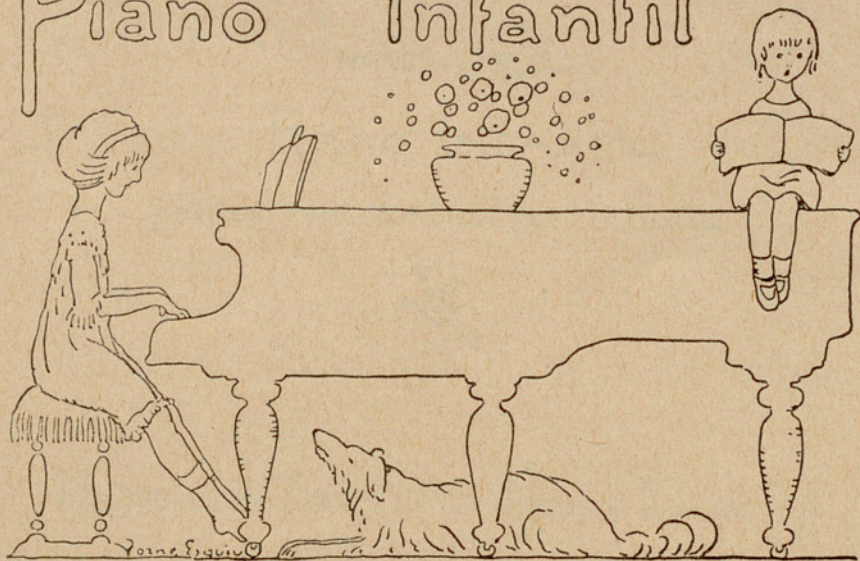
bell com si estol d'àngels dan-sés entorn d'ell

A l'entorn de Déu, que les ha creades,
 quan el sol es pon fent néixer la nit,
 surten les estrelles i amb les llums trenades
 dansen entre els núvols amb un lleu brogit.
 La terra s'omple de blana remor
 i la lluna mira desfent la foscor.
 L'infant somnia son somni més bell
 com si estol d'àngels danses entorn d'ell.

Piano Infantil

PRIMERA SERIE

NARCISA FREIXAS

MARCIA TRIXAS

1872

NARCISA FREIXAS

PIANO INFANTIL

petites recreacions per infants

Il·lustracions de Torné-Esquius: Poemes de Francesc Sitjà

Pròleg

ESTIMATS infants: Quan el mestre, un senyor que sol portar els cabells llargs, una americana negra, i fa un xic la cara de penes, us asseu damunt d'un tamboret que ni toqueu de peus a terra i us posa les mans al piano, i us encara amb unes solfes més negres que aquella americana, i aquella tristor del mestre, i que de pressa, si poguéssiu, saltarieu del tamboret, i tirarieu la música enlaira!

Allí fora fa sol, hi ha un jardinet, hi ha nius en els arbres, hi ha fruita a les branques; allí darrera hi ha un carreró on els altres nens juguen a redolins i a bales; i allí en un recó de la vora del foc hi ha l'àvia que conta qüestions, i quan sentiu això, i davant vostre us posen aquell cartipàs ple de taques rodones de tinta que us volen fer confegir, i que tant se us en donen, agafarieu aquells papers i els llençarieu per la finestra.

Aquest mètode Charpantier que hem sofert de pares a fills, i de fills a nets, com un càstig hereditari, i que ens n'ha donat de trastorns! Aquell pujar i baixar de les escales, que de cansaments us ha donat! i aquell teclejar d'unes quantes notes que semblen vingudes al món per fer més avorrit la música, i que us n'ha costat d'angúnies!... Quantes vegades, el pobre mestre, sentint-vos aquella cantarella, se us ha quedat adormit! I quantes vegades, en despertar-se sentint que el piano ni sonava, us ha trobat seguint una mosca o un mosquit o una papallona, tot menys el Charpantier, turment modern de les criatures!

Doncs bé, estimats infants: en les cançons de Na Narcisca Freixas no hi ha res d'aquests sofriments, i amb cinc o sis notes que els vostres dits poden tocar sense fer camí amunt i avall del piano, no sols no hi trobareu negror, sinó que hi anireu veient tot allò que jo sé que us agrada. Sabreu lo que diu una rosa, i com va creixent i com s'estfulle, i com canta l'ocell damunt la branca, apètit i dolç com un sospir. Sabreu com canta un soldat de plom, al dir «sentinella alerta» a la claror de la blanca lluna. Sabreu lo que ens afana el ratolí quan entra al rebost en les tenebres, i rosega una avellana i es menja el sucre i atorna a sortir, i lo que diu l'ombra, i la guardiola, i la dansa, i la son, i l'ocell; i tot això ho direu en el piano, i com que us distraurà de sentir-ho, anireu aprenent sense esforç, i les escales del piano les pujareu sense cansar-vos fins arribar en aquell replà que sols han assolit els grans artistes.

Tot això, infants, ho deureu a la bona Narcisca Freixas, qui us ha fet de mare agradosa, qui us haurà guiat els primers passos per la ruta del teclat, qui us haurà tret la negror dels sostinguts i dels demolls, i us haurà sembrat de flors, i d'il·lusions i de rondalles l'aspre camí del saber.

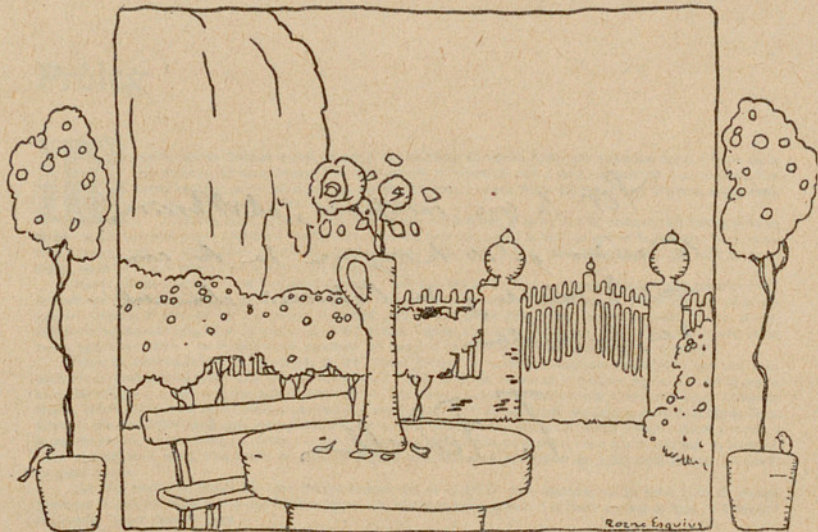
I això amb cinc o sis notes, tan sols amb cinc o sis notes; però penseu que els ocells amb algunes menys són l'alegria del bosc.

Volgueu ésser com ells, estimats infants; en lloc del turment dels veïns, volgueu ésser l'alegria de la casa.

SANTIAGO RUSIÑO,

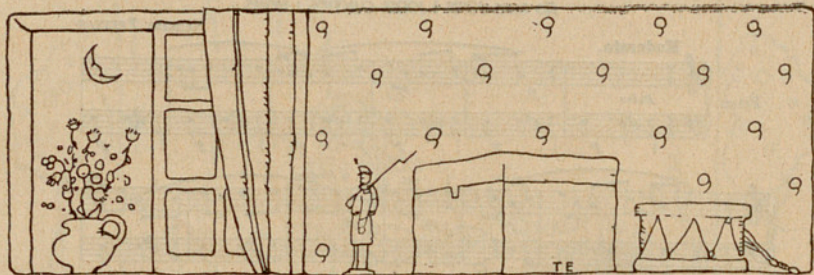
Per la teua satisfaccio, oh Narcisa,
te hec dir qu'ets la regina de les can-
sons d'infants y de l'educacio elemental
de la misia

F. Pedrell

Diu que una rosa...

Diu que una rosa s'esfullava... Diu que el roser, diu que el jardí... Diu que la tarda ja moria; do, re, mi, do, re, mi... Canta l'ocell damunt la branca, petit i dolç com un sospir. Diu que una rosa s'esfullava... do, re, mi, do, re, mi... i era la reina del jardí!

El soldat de plom

Aquella finestra, oberta? ¡Sentinella, alerta!... El soldat de plom és sol, però aquí no entra qui vol!... Vora la capsa tancada, a ell se l'han descuidat, quan els altres han desat. I amb el fusell a l'espatlla, veuselaqui sol i dret, faci fosca, faci fred. I si acàs guaita la lluna, o bé si el core se desperta, ¡sentinella, alerta!

El soldat de plom

Al nen JOSEP Mª BALAGUER I PALLEJA

NARCISA FREIXAS

Allegro.

Piano

ff

pp

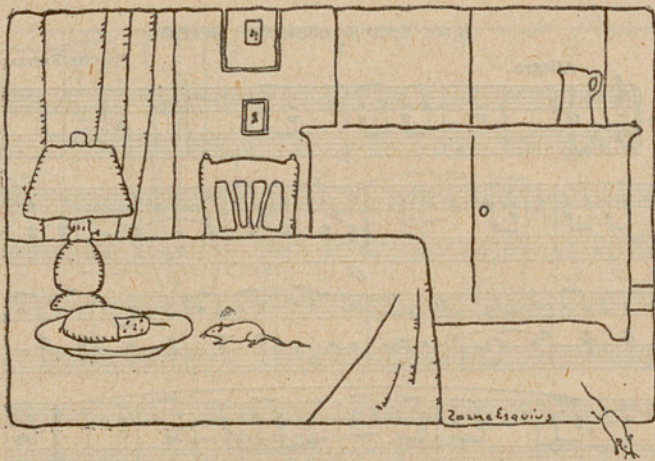
ff

poco rit.

pp

per - den - de - si.

El ratolí

Vetaquí que el ratolí a la nit no pot dormir. Ja se'n va a donar una volta pel rebost tot tenebrós... Vetaquí que ara s'atura a la vora del pa flairós... Ja la bola del formatge li fa els ulls llamegadors... Ara rata una avellana... Ara tasta el sucre fi... Vetaquí que ara s'amaga. . i acabat torna a sortir.

El ratolí

A la nena PILAR ROYO

NARCISA FREIXAS

Allegro.

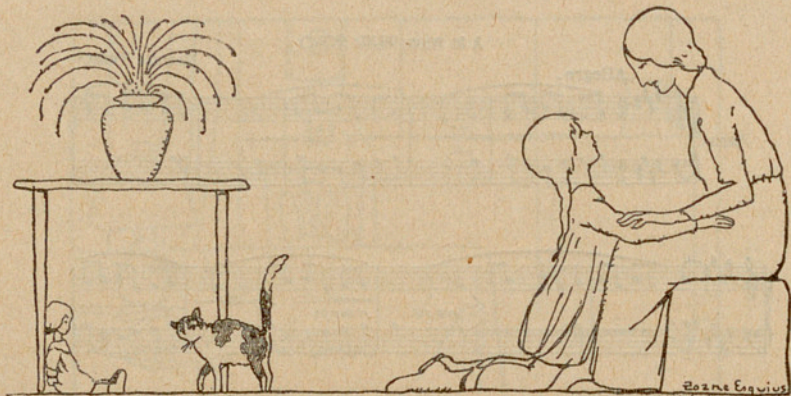
Piano

The first system of the musical score consists of two staves. The upper staff is in treble clef and the lower staff is in bass clef. The key signature has three sharps (F#, C#, G#) and the time signature is 3/4. The music is marked 'Allegro.' and 'Piano'. The melody in the upper staff is a simple, rhythmic tune, while the bass line provides a steady accompaniment.

The second system continues the piece. It features the same two-staff format. The tempo markings 'poco rit.' and 'a tempo' are placed above the bass staff. The melody in the upper staff continues with similar rhythmic patterns, and the bass line remains accompanimental.

The third system concludes the piece. It maintains the two-staff structure. The melody in the upper staff ends with a final note, and the bass line provides a concluding accompaniment.

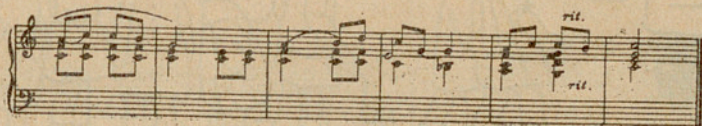
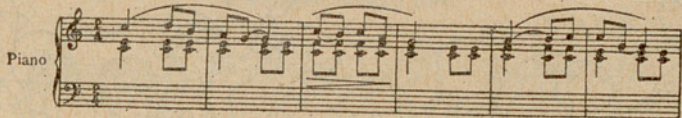
Una mica d'ombra

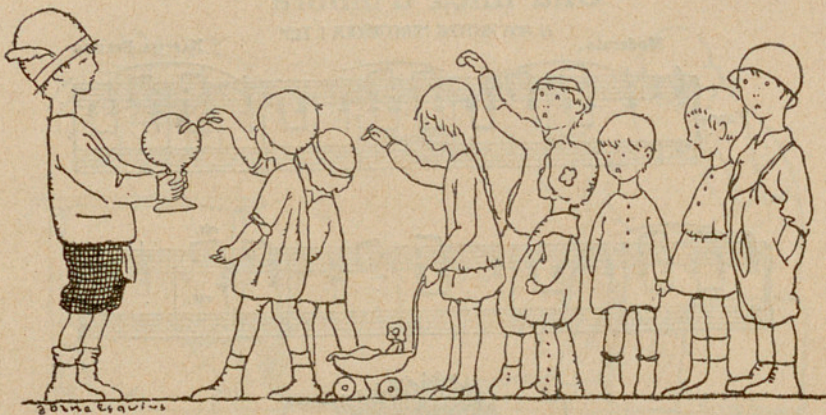
Una mica d'ombra se'm posava al cor. Jo no la hi volia—ni al cor ni enlloc.—Mica d'ombra trista, qui t'haurà portat? Ara ve la mare, li vull preguntar. Ella si que em mira... L'ombra ja se'n va, quan la llum me toca dels seus ulls tan clars!...

Una mica d'ombra

Moderato. Al nen ANTONI MUNTANOLA I TEY

NARCISA FREIXAS

La guardiola

La guardiola s'empassa els diners, com si els besés... Diner d'avui i de demà, guarda que guardará! Darrer el sou, s'empassa el bou, i mai diu prou! Però el dia que serà plena, estrena! Però el dia que la rompem, riurem! Sortirà la peça d'argent que encisa tota la gent! Sortiran els petits diners, que fan fer molt bons papers!... I sortiran el sou i el bou; guardiola quan diràs prou!

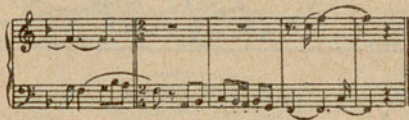
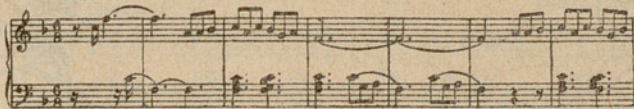
La guardiola

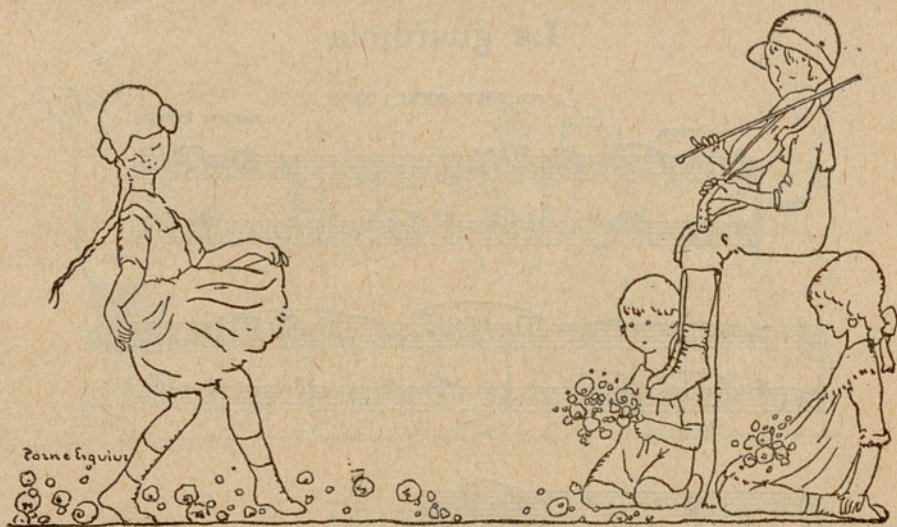
Ai nen JAUME BOMILL I BOPILL

NARCISA FREIXAS

Vivace.

Piano

La dansa

Qui dansa la joia alcança! La dansa fa bell el cos! Perquè la pubilla dansa, donem-li aquest ram de flors!
La dansa fa bell el cos, qui dansa no sent recança! Qui dansa troba un repòs tan dolç acabant la dansa! Pubilla
que va dansant, de xica no es veu de terra!... Li vola el florit volant, al bon aire de la serra. Li vola el florit
volant, la cabellera li vola. Pubilla quan seràs gran, les danses per tu es faran!

La dansa

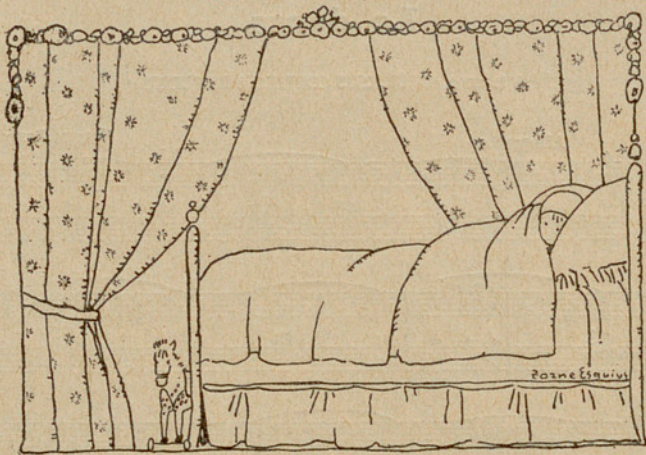
A la nena MARIÀ JESUS CORTEZO I JUNQUERAS ·

Allegretto.

NARCISA FREIXAS

Piano

The musical score is presented in four systems. The first system is a piano accompaniment consisting of a treble and bass staff. The treble staff contains a melodic line with eighth and sixteenth notes, while the bass staff provides harmonic support with chords and bass notes. The second, third, and fourth systems each feature a vocal line in the treble staff and a piano accompaniment in the bass staff. The vocal line is a simple, rhythmic melody. The piano accompaniment continues to provide harmonic support. The tempo is marked 'Allegretto' and the piece is in a minor key with a 3/4 time signature. The word 'rit' is written above the third system, indicating a ritardando.

La son

¿La son, on és amagada? Sota l'ala de la nit! Color d'ombra duu el vestit, i una rosa d'or al pit... Si la veia el nen petit!... Sota l'ala de la nit s'està la son amagada... ¿Has sentit? Calla que ara pren volada... Vola, vola, va volant, ran a ran de la teulada... Ara truca al finestró. No fa por! Si, amb les mans plenes de estrelles, et vol cloure les parpelles. Non-noneta, nen petit... ¡Déu te doni bona nit!

La son

A la nena ANNA TEXIDO I SITJA

NARCISA FREIXAS

Largo

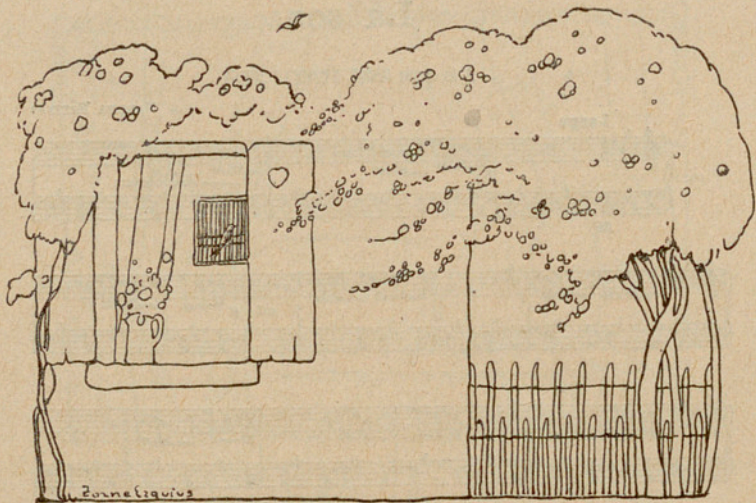
Piano.

pp

piu p

The musical score is written for piano and consists of four systems. The first system is marked 'Piano.' and 'pp'. The second system is marked 'piu p'. The third system continues the accompaniment. The fourth system concludes with a double bar line. The notation includes treble and bass staves with various rhythmic values and dynamics.

L'ocell

Dalt d'un branquino un ocell hi ha; salta en la frescor i es posa a cantar. De sobte té por, reüllia i se'n va, fendint la blavor del demati clar... L'arbre n'és restat tot meravellat d'aquell cant tan breu... i l'ocell ja es perd que el brancatge verd encara li fa adéu!

L'ocell

A la nena PILAR CARULLA

Vivo.

NARCISA FREIXAS

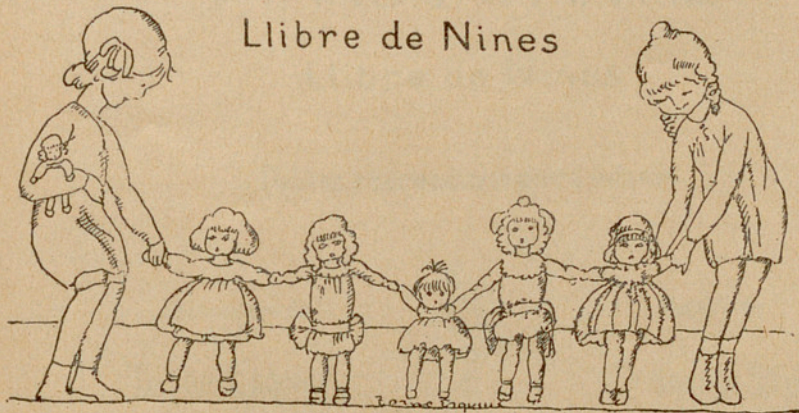
Piano

The musical score is written for piano and consists of three systems of two staves each. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/8. The first system begins with a treble clef and a key signature of one sharp. The melody in the right hand is characterized by eighth-note patterns and slurs. The left hand provides a harmonic accompaniment with chords and single notes. The second system continues the melodic and harmonic development. The third system concludes the piece with a final cadence, marked with a double bar line and a fermata over the final note.

Piano Infantil

Llibre de Nines

SEGONA SERIE

NARCISA FREIXAS

Arxiu General de la Diputació de Barcelona. Biblioteca

1870-1871

1872-1873

1874-1875

1876-1877

1878-1879

1880-1881

NARCISA FREIXAS

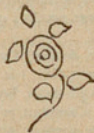
PIANO INFANTIL

Llibre de Nines

Petites recreacions per a infants

Il·lustracions de

Tornè-Esquius

Poemes de

Francesc Siljà

Acatament

i un poble no és plenament digne de posseir ciutadans remarcables — espigues que capegin gallardament per damunt de la gleva racial—fins que, també plenament, sap honorar-los, Catalunya temps ha que és mereixedora d'aquesta glòria; car ella se'ls estima de tot cor, sos fills representatius, i se'ls estima ídicidament, amb una amor que no és innocent vanitat maternal ni hipertrofic *chauvinisme*, sinó càlida avalluacio estimuland de les pròpies possibilitats. Digui-ho, si no, l'aura idolàtrica que rodejà els Verdaguer, els Guimerà, els Maragall, els Fontova, els Robert i tants i tants altres, la memòria dels quals perdura entre llurs compatricis, tan viva, punyent i exemplar, com en el dia que deixaren per sempre més aquesta terra que els havia vist néixer.

Avui toca el torn glorificador a Narcisa Freixas. No és, certament, que l'hàgim de descobrir. Narcisa Freixas fou popular fins entre els que no la coneixien; que el públic és un fi llebrer que sent de flaire les veritables personalitats, i per això havia pronunciat d'anys en aquesta banda el nom de la nostra compositora amb seriosa simpatia i positiva consideració.

Però, els tributs de l'instint, si són significatius, no són definitius. Per això cal controlar-los, de tant en tant. Aquest llibre d'homenatge, portant el coneixement directe a tots els llegidors, convertirà l'impuls orb en clarividència i, farà comprendre qui fou, en realitat de veritat, Narcisa Freixas, almenys en un dels aspectes principals — el de música pedagoga —, en què es facetà son ric temperament; que els altres, arracrats per ella en les intimitats de la llar, en la memòria dels seus propers —, familiars i amics —, restaran ensebolits per arreu després de la seva mort.

I és una llàstima, perquè Narcisa Freixas, pròdigament dotada per la naturalesa, dins de sa senzillesa aparent, d'una capacitat d'ampla base, que li permetia desenrotllar múltiples apteses, era una catalana d'excepció, que bo i servant gelosament totes les virtuts tradicionals de la dona de sa casa, posseïa a bastament les virtuts novelles que reclamen les necessitats i les aspiracions dels temps novells i que haurien pogut fer d'ella, en son medi, una assenyada davantera de les modernes legions femenines.

Venint, en doble nissaga, racial i familiar, de gent d'acció i d'ideal, fou ella també dona d'ideal i d'acció, i obeïnt als imperatius atàvics, practicà la lluita quotidiana i la intervenció directa en les tasques socials, tan cares a la catalana menestral, burgesa i aristòcrata de tots els temps. Perquè aquest és un tret característic de la nostra idiosincràsia. Quan encara tot el món femení jeia, orfe d'horitzons, en les penombres de l'esclavatge i s'accontentava de fornir, no companyes racionals, sinó mers instruments de servitud física a l'home, adhue sota la fèrula paterna, o en l'èrgàstula matrimonial, a Catalunya ja la dona estava emancipada de fet i fins, en certs caires, de dret, i compartia amb el marit, en qualitat d'igual, el treball i el pla de cada dia, en el camp, en el petit comerç i en la modesta indústria, cooperant amb son esforç personal a les càrregues familiars i fins arribant a ésser senyora i majora a casa seva, és a dir, cap visible

i responsable, amb plenitud de sobirania, en son petit estat domèstic; i així, com una cosa corrent, com el funcionament normal d'un ressort en l'organització de la màquina social, sense fer-ne qüestió polèmica, sense aixecar la més petita protesta, sense rebaixar en res ni per res la dignitat de l'home — el més liberal, època per època, val a dir-ho, de quants trepitjaven la terra.

No és aquest lloc per entendre'ns sobre tan interessant punt ni per a escriure una biografia de Narcisca Freixas; basti assenyalar la fidelitat singular d'aquesta dama, catalana per sos quatre costats, al dinamisme essencial de son sexe, dintre de sa raça, i constatar que, amb la mateixa constància i fortuna amb què curava de sa llar, i agombolava tendrívola, idolàtricament, el marit i els fills, s'aplicà al conreu de l'art — pintura, escultura, arquitectura, i, sobretot, música —, es donà tota, amb prodigalitat verament maternal, a les tasques externes de pedagoga i directora concertista, tractant d'aixecar amb sa batuta el nivell sensitiu de l'infant i el cultural del poble, de reintegrar al sentit pairal la cançó, desvirtuada per ingerències profanadores i de portar-la, com el més pur aconhort, fins al llit de dolor del malalt i l'impedit; i encara assaborí el tracte i l'amistat de les figures sobressortits de son temps, sostenint, de la manera planera i democràtica que era sa pròpia manera en totes les seves manifestacions — nou testimoni de catalanitat —, una mena de *saló* artístic-literari, on poguessin reunir-se els que es consagraven al culte de la bellesa; empresa no fàcil en un ambient enarrit per individualismes esquerps i ultrancers, també característics, i per tant, poc menys que irreductibles. Sia aquest sumariíssim esment, la meua oració fúnebre a la memòria d'una noble dama i coratjosa companya.

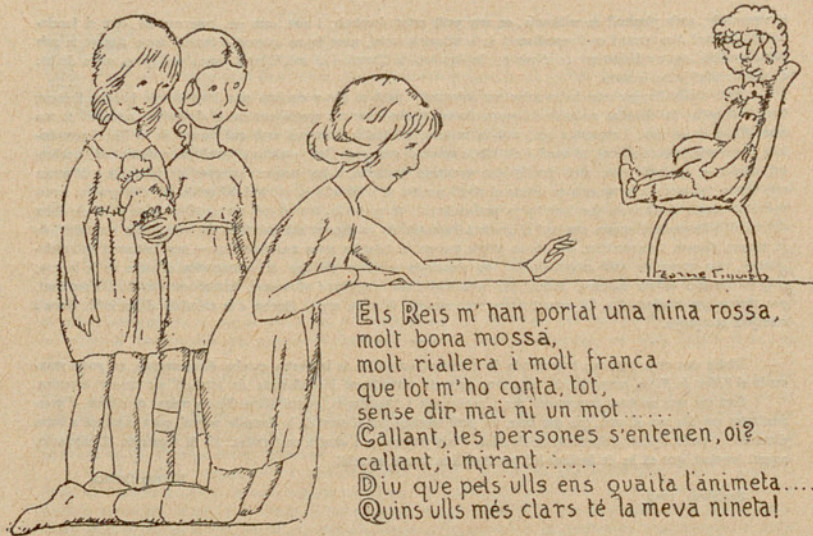
Dintre una obra total tan impregnada de feminitat, com és la de la nostra excelsa desapareguda, no podia mancar-hi el *Llibre de Nixes*, essent la niva el primer punt de sosteniment i confluència de tots els sentiments femenins.

Com ens roca no ésser competents per a analitzar-lo i comentar-lo, aquest llibre! Però a manca de ciència, el presentiment ens diu que ell serà, que *deu ésser*, un petit breviarí per al coret de la donzella pàrvul, quan comença a batre d'emoció i a gaudir i penar dolçament, en els inicis d'una prematura i càndida maternitat. No li regategeu el fullejar-lo, aquest breviarí, que ell ha de facilitar-li i poetitzar-li la innata vocació!

VICTOR CATALÀ

Barcelona, 1928

LA NINA ROSSA

Els Reis m' han portat una nina rossa,
molt bona mozza,
molt riallera i molt franca
que tot m' ho conta, tot,
sense dir mai ni un mot.....
Callant, les persones s' entenen, oi?
callant, i mirant.....
Div que pels ulls ens quaita l' ànimeta....
Quins ulls més clars té la meva nineta!

LA NINA ROSSA

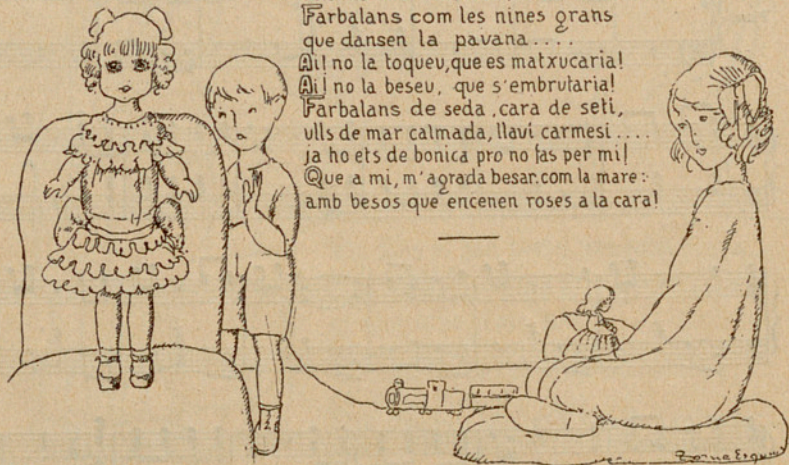
NARCISA FREIXAS

Piano

The image displays a piano accompaniment for the piece 'LA NINA ROSSA' by Narcisa Freixas. The score is written in 2/4 time and consists of four systems of music. Each system contains a grand staff with a treble and bass clef. The first system is marked 'Piano' and begins with a treble clef. The music features a mix of eighth and sixteenth notes in the right hand, often with chords, and a steady bass line in the left hand. The second system includes a dynamic marking of 'p' (piano) at the end. The third system continues the melodic and harmonic development. The fourth system concludes the piece with a final chord and a double bar line.

LA NINA MACA

Farbalans de seda, cara de seti,
ulls de mar calmada, llavi carmesi....
Farbalans com les nines grans
que dansen la pavana....
Ai! no la toqueu, que es matxucaria!
Ai! no la beseu, que s'embrutaria!
Farbalans de seda, cara de seti,
ulls de mar calmada, llavi carmesi....
ja ho ets de bonica pro no fas per mi!
Que a mi, m'agrada besar com la mare:
amb besos que encenen roses a la cara!

LA NINA MACA

NARCISA FREIXAS

Piano

The first system of the piano accompaniment consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a 3/4 time signature. It begins with a quarter rest, followed by a series of eighth and sixteenth notes, and concludes with a half note. The lower staff is in bass clef and starts with a quarter rest, followed by a series of eighth notes, and ends with a half note. The music is written in a simple, rhythmic style.

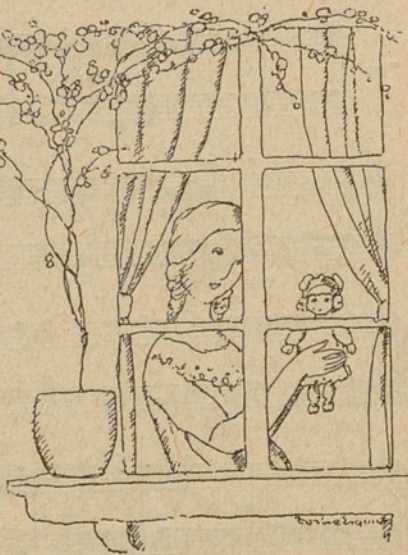
The second system continues the piano accompaniment. The upper staff features a melodic line with eighth and sixteenth notes, including a trill-like figure. The lower staff provides harmonic support with chords and single notes, including a prominent bass line with a dotted half note.

The third system shows further development of the piano accompaniment. The upper staff continues its melodic pattern with various rhythmic values. The lower staff uses chords and single notes to support the melody, with some rests in the bass line.

The fourth system concludes the piano accompaniment. The upper staff features a melodic line that ends with a half note. The lower staff provides harmonic support with chords and single notes, including a final cadence.

LA NINA QUE ENCARA
ÉS PETITA

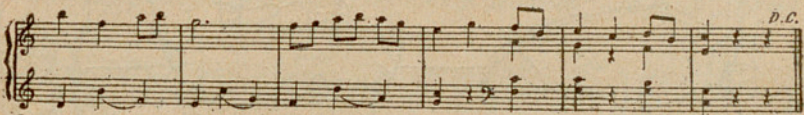
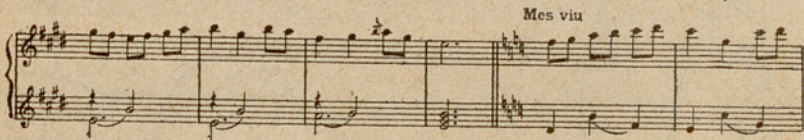
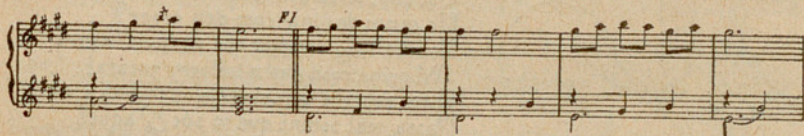
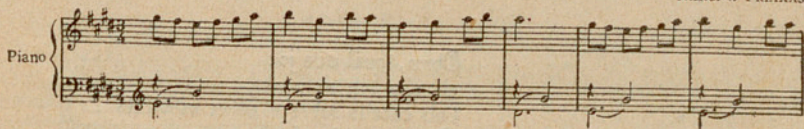
De la finestra al balcó
veus-la aquí riallera
sinó, sempre el ploricó!....
Li ensenyo el sol-solet,
i tota la gent que passa
de mati, de matinet.
Salta, salta, saltiro!
Oí que és dolç aquest petó?
Ai! què tens?
Mira, mira, ploranera!...
És que ara posa les dents.

LA NINA QUE ENCARA ÉS PETITA

NARCISA FREIXAS

Piano

LA NINA ADORMIDA

Dorm, igual que jo:
els ulls ben aclucats,
i els cabells sobre el coixí esbullats ..
Qui sap, si també somnia ...
Un somni de nina, com deu ésser? ..
Jo, ahir, vaig somniar que no tenia mare!
Oh! quina cosa que m'estreny encara! ..
Nina, pobreta, somnies que no em lens a mi?
Passa, mal somni que jo sóc aquí!

LA NINA ADORMIDA

A la nena Pilar Gari de Arana

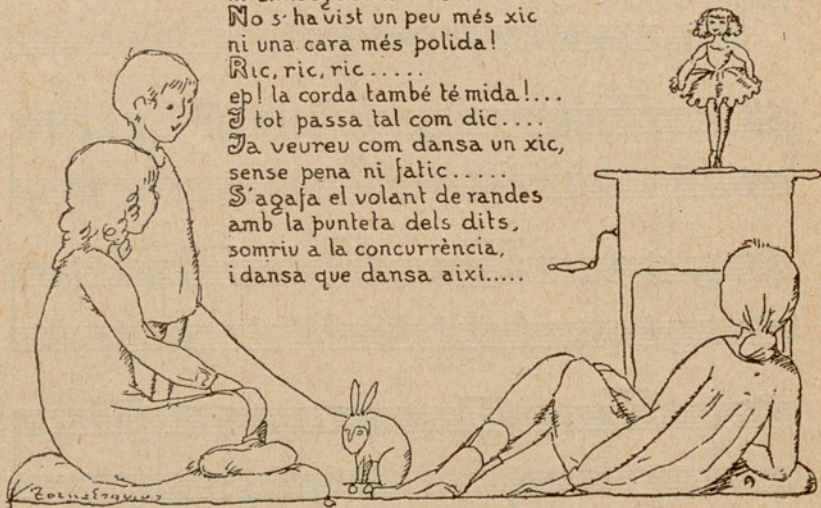
NARCISA FREIXAS

Piano

f *pp* *pp* *pp*

LA NINA QUE DANSA

Ric, ric, ric....
m'ennuego si no ho dic!....
No s'ha vist un peu més xic
ni una cara més polida!
Ric, ric, ric.....
ep! la corda també té mida!...
I tot passa tal com dic....
Ja veureu com dansa un xic,
sense pena ni fatic.....
S'agafa el volant de randes
amb la punteta dels dits,
somriu a la concurrència,
i dansa que dansa així.....

LA NINA QUE DANSA

A la veua Mercé Muntadas Pirena

NARCISA FREIXAS

8^a

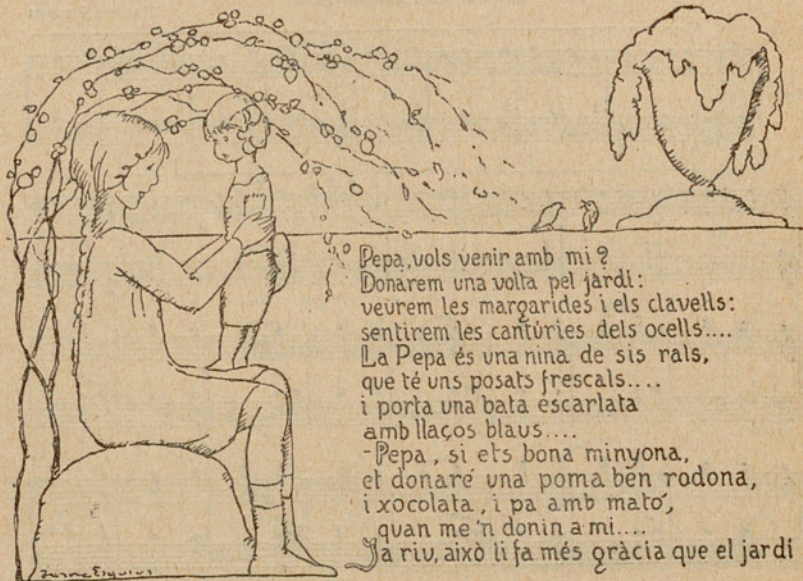
Piano

8^a

F I

D. C.

LA PEPA

Pepa, vols venir amb mi ?

Donarem una volta pel jardí :
veurem les margarides i els clavells :
sentirem les cantúries dels ocells....

La Pepa és una nina de sis rals,
que té uns posats frescals....
i porta una bata escarlata
amb llaços blaus....

-Pepa, si ets bona minyona,
et donaré una poma ben rodona,
i xocolata, i pa amb mato,
quan me 'n donin a mi....

Al riu, això li fa més gràcia que el jardí

LA PEPA

NARCISA FREIXAS

Piano

The first system of piano accompaniment consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of two sharps (F# and C#) and a 2/4 time signature. It contains a melodic line of eighth notes. The lower staff is in bass clef and contains a harmonic accompaniment of chords and single notes.

The second system continues the piano accompaniment. The upper staff features a melodic line with some rests, while the lower staff provides a steady harmonic accompaniment.

The third system of piano accompaniment shows the continuation of the piece. The upper staff has a melodic line that ends with a double bar line and repeat signs. The lower staff continues with its accompaniment.

The fourth system is the final system on this page. It contains the concluding melodic and harmonic lines of the piano accompaniment.

LA PEPA

NARCISA FREIXAS

The image displays a musical score for the piece "LA PEPA" by Narcisa Freixas. The score is arranged in four systems, each consisting of a grand staff with a treble and bass clef. The first system begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The second system continues in the same key signature. The third system features a key signature change to two sharps (F# and C#). The fourth system concludes with a key signature change to three sharps (F#, C#, and G#). The notation includes various rhythmic values, rests, and dynamic markings, typical of a piano accompaniment for a vocal piece.

Als fidels amics

Ovosaltres! els fidels amics, que, amatents a la generosa invitació d'aquests homes gloriosos, el nom dels quals honora les primeres planes d'aquest llibre d'amistat i d'amor, heu volgut prendre part en l'homenatge a l'amiga inoblidable, i amb gentilesa jamai prou illoada, heu obert les portes del jardí de dolcesa, prenent una a una les seves flors, per teixir amb elles una garlanda d'eterna recordança, posant-la sobre fulles de llorer, permeteu que us confessi ara, el que de sobres ja haureu endevinat. Que aquell qui us ha dit la bella història de l'homenatge, és el seu fill benamat; aquell que d'ella sabé totes les tendreses i que sent grat d'aquest homenatge, perquè ell portarà arreu les pures melodies de la compositora, reunides i relligades per l'admiració, el sentiment i l'amistat més franca.

Jo no sento temença, de dir que qui ha portat el pes més feixuc i ensems més amorós de la tasca, ha estat el fill que a la mare plora. Jo no en sento temença per tres motius. El primer, perquè així cauran sobre mi sol les faltes de tota mena que en aquest llibre es trobin. El segon, perquè encara que tot i no essent jo músic, concèixia bastament l'obra de la meva mare, i els seus desigs. El tercer, perquè qqui no perdonarà un fill que, ja iniciat per homes il·lustres entre els que més ho siguin, aquest homenatge, senti ell grat de posar-hi tot el cor?

Aquest llibre, del qual s'ha fet gairebé solament un exemplar per a cada un dels fidels adherits a l'homenatge, serà repartit als quatre indrets de la terra, com aquell qui pren una rosa i la destria, donant les seves fulles a l'amor del vent. Altres exemplars, seran oferts graciosament, als llocs de dolcesa i de dolor, que Narcisca Freixas tant amava, i que no hagin pogut adquirir-lo. Altres, seran tramesos a terres les més properes i les més llunyanes, perquè visquin la vida eternal, en aquells llocs de recolliment i estudi, on viuen frec a frec, esperant el judici de les generacions que vindran, les obres mestres dels qui foren.

I altre exemplar, o dolor! serà posat amb mà piadosa i filial, dintre l'arca santa on la mare reposa, a l'empar de Déu i dels homes.

Senyors i fidels amics, qui tan gentilment heu donat la vostra adhesió, a aquest homenatge a l'amiga, deixeu que el seu fill, remerciï la vostra gentilesa, posant el vostre nom a les planes d'aquest llibre, perquè ell acompanyi el de Narcisca camí de la mortalitat o la immortalitat, restant en la terra, o fent via camí dels cels.

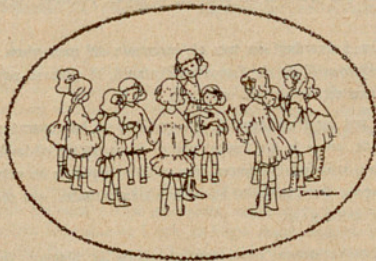
Mare meva:

No sé si el teu fill que tant estimaves, ha estat fidel intèrpret dels teus desigs. Però tu que vius per damunt de totes les terrenals petiteses, veuràs el seu més pur intent.

Jo recordo ara, i recordaré en tots els moments del meu viure, que quan vas publicar el teu primer llibre de Cançons d'Infants, hi posares aquestes senzilles paraules, alades com un sospir: AL MEU FILL.

I què menys pot fer ell, el teu fill, ara que Déu us ha separat per un sempre més en aquesta vida, que a la fi d'aquest volum d'homenatge ciutadà i filial, que és un recull de les teves melodies tan pures, com enfilall de pedres les més fines, d'estrelles les més properes a Déu, posar-hi aquestes altres paraules, que són l'oració seva de cada dia: A LA MEVA MARE.

Aquestes paraules, cauen amorosament sobre la blancor immaculada de l'última plana del teu darrer llibre, als dos anys justos del teu traspàs, dolça mare meva, avui dia 20 de desembre de 1928, cinc dies abans de la data més lluminosa que ha vist i veurà el món. I també, als dos anys menys pocs dies de la mort del teu espòs, el meu bon pare

Lectors gentilíssims .

Després de les paraules que heu llegit, segueix el nom dels fidels amics, ultra un apèndix amb fragments d'articles apareguts en la premsa de diverses èpoques, que donen fe de les múltiples activitats de Narcisa Freixas. I així acaba el seu gran llibre d'homenatge, del qual, aquest tan petit, n'és una fidel reducció, contenint, però, solament la part dedicada als infants. La que ho és a *gent gran* — diguem-ho així — no la posem, perquè ara a vosaltres no pot interessar-vos. Però assenyalarem les composicions que la integren, tal i com estan posades en el llibre d'homenatge, perquè així conegueu almenys de nom, per ara, gairebé totes les obres d'aquella qui obri el vostre cor a la tendresa.

ÍNDIX d'aquest llibre petit

A VOSALTRES, ELS INFANTS.....	1
OFRENA.....	5
INVITACIÓ.....	7
LA MORT D'UNA MARE.....	8
RETRAT.....	9
PRÒLEG.....	11
AUTÒGRAFS.....	21

CANÇONS D'INFANTS

PRIMERA SÈRIE	
PRÒLEG.....	30
ELS PETITS ESTUDIANTS.....	33
POBRE MESTRE.....	37
MA MANETA.....	39
TINC POR.....	41
ELS BONS COMPANYYS.....	43
EL POMERÓ.....	45
LA CAMPANETA.....	46
TAN PETITET.....	48
LES NINETES.....	50

CANÇONS D'INFANTS

SEGONA SÈRIE

PRÒLEG.....	56
RATAPLIM!.....	61
RATAPLAM!.....	61
LA DONETA.....	67
LES FORMIGUES.....	69

L'AGULLA.....	71
EL PARENOSTRE DELS INFANTS.....	73
EL DIJOUS A L'ESCOLA.....	74
VOT D'INFANTS.....	78

CANÇONS D'INFANTS

TERCERA SÈRIE

PRÒLEG.....	85
LA CASA.....	87
L'AMETLLER.....	89
CASCVELL D'ARGENT.....	90
SALTANT A LA CORDA.....	92
HIMNE.....	94
VORETA EL POC.....	99
LA SON SONETA.....	101
L'ORFENET.....	104

CANÇONS D'INFANTS

QUARTA SÈRIE

PRÒLEG.....	111
EL DIDALET.....	113
CANÇÓ DEL REPÓS.....	115
LA LLUNA... LA BRUNA.....	116
LA FILLA DEL CARMESÍ.....	119
LA DANSA.....	121
EL GALL PETIT.....	122
EL REI NEGRE.....	125
LA DANSA DE LES ESTRELLES.....	126

PIANO INFANTIL.

PRIMERA SÈRIE

PRÒLEG.....	132
DIU QUE UNA ROSA.....	135
EL SOLDAT DE PLOM.....	137
EL RATOLÍ.....	139
UNA MICA D'OMBRA.....	141
LA GUARDIOLA.....	143
LA DANSA.....	145
LA SON.....	147
L'OCELL.....	149

PIANO INFANTIL

SEGONA SÈRIE

LLIBRE DE NINES

PRÒLEG.....	154
LA NINA ROSA.....	157
LA NINA MACA.....	159
LA NINA QUE ENCARA ÉS PETITA.....	161
LA NINA ADORADA.....	163
MIDA.....	163
LA NINA QUE DANSA.....	165
LA PEPA.....	167
ELS FIDELS AMICS.....	169
MARE MEVA.....	171
LECTORS GENIALS.....	173

ÍNDIX de les composicions que completen el llibre d'homenatge

LLIBRE DE LES DANSES

DEDICATÒRIA.....	174
FLORISENDA.....	177
LA DONZELLA DEL VES- TIT DE RAMS.....	183
L'ESTUDIANT.....	189
ELS CAMINANTS.....	195
ELIONOR.....	201
LA PAGESA.....	207
EL FAUNE.....	213
LA DAMA DE FRANÇA.....	221
LA PASTORA.....	227
LES DONZELLES POBRES.....	233
FRANCESCA.....	239
JOANA.....	245

CANÇONS

PRÒLEG.....	252
-------------	-----

CATALANES

SOMRIU AMOR.....	256
DECANDIMENT.....	258
LA FESTA MAJOR.....	260
LA BARÇA.....	264
AI, L'ESPERANÇA.....	268
LES CAMPANES DEL CONVENT.....	272
PRIMAVERAL.....	276
EL FILADOR D'OR.....	280
EL PELEGRINET.....	284
EL BES DESITJAT.....	288
LA FALSA NINETA.....	292
L'OMBRA DE NAZARETH.....	294

AMOROSOS

BON ROSSINYOL.....	302
DOLOROSA.....	304
JOGUINA.....	306
MELANGIA.....	308
MADRIGAL.....	310
CANÇÓ DEL TROBADOR.....	312
SOMNI D'OR.....	314
CANTIRET DE VIDRE.....	316
LA FONT DEL ROMANÍ.....	318
LA CAMPANERA MORADA.....	320
LES ROSES.....	322
CANÇÓ D'AGNA MARIA.....	326
BRESSOLANT.....	328
PRIMAVERA.....	330
MARION DELORME.....	333
MUNTANYENCA.....	336

DISPERSES

MAL D'AMOR.....	345
BALADA.....	349
CANÇÓ DE RODAMON.....	351
EL VENT D'ABRIL.....	353
LA RONDALLERA.....	357
ALBADA.....	358
CANÇÓ DE L'ESPIGA.....	361
EL POM DE ROSES.....	365
EL CANT DE LA TÓRTORA.....	367
AMOR MEU.....	369
VINA AMORETA.....	372
EL JOGLAR DEL REI.....	374
SOLEDATS.....	375

LA NIT DE SANT JOAN ...	377
MATINADA (A DUGUES VEUS)	380

POPULARS HARMONITZADES

LA VELLA DE PARÍS.....	385
CANÇÓ DEL PARE GALLIFA.....	387
CANÇÓ DEL SOMETENT.....	389
BOQUICA EL GRAN LLADRE.....	391
BONAPARTE.....	393
L'AVI PELACANYES.....	395
EL SOLDADET.....	397

SARDANES

A SANT MEDI (CANT I PIANO)	401
FLORS DE LA TERRA (*)	407
DOLÇA CATALUNYA (PIANO)	411

MÚSICA

JOGUINA (VIOLÍ I PIANO) ..	418
CANTS NÒMADES (PIANO) ..	422
CANÇÓ SENSE PARAULES (VIOLÍ I PIANO).....	435
MUNEIRAS (PIANO).....	441
ALALA (PIANO).....	449
VALS LENT (PIANO).....	451
ELEGIA (PIANO).....	455
TORNAVILA (PIANO).....	459
ELS FIDELS AMICS.....	465
NOTES.....	478
APÈNDIX.....	481

AQUEST LLIBRE PETIT
ÉS FIDEL REDUCCIÓ EN NEGRE
D'UN LLIBRE GRAN EN VIUS COLORS
ESTAMPAT EN HOMENATGE A NARCISA FREIXAS

RF-12-99